

Bruxelles, den 12.2.2020
COM(2020) 49 final

2020/0022 (CNS)

Forslag til

RÅDETS DIREKTIV

om administrativt samarbejde på beskatningsområdet (kodifikation)

DA

DA

BEGRUNDELSE

1. I forbindelse med Borgernes Europa lægger Kommissionen stor vægt på at forenkle EU-lovgivningen for at gøre den klarere og lettere tilgængelig for almindelige borgere, således at de får nye muligheder og kan udnytte de specifikke rettigheder, som EU-lovgivningen giver dem.

Dette mål kan ikke nås, så længe en lang række bestemmelser, som er blevet ændret gentagne gange, ofte ganske væsentligt, stadig ikke er samlet, men skal findes dels i den oprindelige retsakt, dels i senere ændringsretsakter. Det er således nødvendigt at foretage omfattende undersøgelser af mange forskellige dokumenter, der skal sammenholdes, før det kan fastslås, hvilke regler der gælder.

Som følge heraf er det af afgørende betydning, at bestemmelser, der ofte er blevet ændret, kodificeres, hvis EU-lovgivningen skal være klar og gennemsigtig.

2. Den 1. april 1987 besluttede Kommissionen¹ derfor at pålægge sine medarbejdere at kodificere alle retsakter senest efter den tiende ændring af dem, idet den understregede, at dette var et minimumskrav, og at tjenestegrenene skulle bestræbe sig på at kodificere de tekster, de var ansvarlige for, med endnu kortere mellemrum for at sikre, at EU-reglerne var klare og lette at forstå.
3. Dette blev bekræftet i formandskabets konklusioner fra Det Europæiske Råd i Edinburgh (december 1992)², hvori det understreges, at en kodifikation er vigtig, fordi den giver sikkerhed med hensyn til, hvilke retsfor skrifter der gælder vedrørende et bestemt spørgsmål på et bestemt tidspunkt.

Kodifikationen skal foretages under fuldstændig overholdelse af den normale procedure for vedtagelse af Unionens retsakter.

Eftersom der ved kodifikation ikke må foretages nogen ændringer af indholdet i de kodificerede retsakter, har Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen i en interinstitutionel aftale af 20. december 1994 fastsat, at der kan anvendes en hasteprocedure til hurtig vedtagelse af de kodificerede retsakter.

4. Formålet med dette forslag er at foretage en kodifikation af Rådets direktiv 2011/16/EU af 15. februar 2011 om administrativt samarbejde på beskatningsområdet og om ophævelse af direktiv 77/799/EØF³. Det nye direktiv træder i stedet for de forskellige retsakter, som er indarbejdet i det⁴; forslaget ændrer ikke indholdet af de retsakter, der kodificeres, men er blot en sammenskrivning af dem, og der foretages kun de formelle ændringer, der er nødvendige af hensyn til selve kodifikationen.
5. Forslaget til kodifikation er udarbejdet på grundlag af en foreløbig konsolidering på 23 officielle sprog af direktiv 2011/16/EU og retsakterne om ændring heraf, som er foretaget af Kontoret for Den Europæiske Unions Publikationer ved hjælp af et edb-system. Hvor artiklerne har fået nye numre, vises sammenhængen mellem de gamle og de nye numre i en tabel i bilag VI til dette direktiv.

¹ KOM(87) 868 PV.

² Se bilag 3 til del A i konklusionerne.

³ Opført i lovgivningsprogrammet for 2019.

⁴ Se bilag V til dette forslag.

Forslag til

RÅDETS DIREKTIV

om administrativt samarbejde på beskatningsområdet (kodifikation)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 113 og 115,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg⁵,

efter en særlig lovgivningsprocedure, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Rådets direktiv 2011/16/EU⁶ er blevet ændret væsentligt flere gange⁷. Da der skal foretages yderligere ændringer, bør direktivet af klarhedshensyn omarbejdes.
-

↓ 2011/16/EU betragtning 3
(tilpasset)

- (2) ☒ Dette direktiv bør ☒ bemyndige medlemsstaterne til at samarbejde effektivt på internationalt plan med henblik på at afhjælpe de negative virkninger af den stigende globalisering på det indre marked.
-

↓ 2011/16/EU betragtning 6
(tilpasset)

- (3) ☒ Nærværende direktiv ☒ bør gælde for direkte skatter og indirekte skatter, der endnu ikke er omfattet af anden EU-lovgivning. Dette direktiv anses i den forbindelse for at være det rette instrument til at sikre et effektivt administrativt samarbejde.

⁵ EUT C [...] af [...], s. [...].

⁶ Rådets direktiv 2011/16/EU af 15. februar 2011 om administrativt samarbejde på beskatningsområdet og om ophævelse af direktiv 77/799/EØF (EUT L 64 af 11.3.2011, s. 1).

⁷ Se bilag IV.

↓ 2011/16/EU betragtning 7
(tilpasset)

- (4) Nærværende direktiv fastlægger klare og præcise regler for det administrative samarbejde mellem medlemsstaterne, for at opnå et bredt administrativt samarbejde mellem medlemsstaterne, især om udveksling af oplysninger. Klare regler skulle også gøre det muligt især at dække alle juridiske og fysiske personer i Unionen og tage hensyn til det stadig større antal juridiske ordninger, herunder ikke alene traditionelle ordninger som f.eks. truste, stiftelser og investeringsfonde, men også alle nye instrumenter, som eventuelt oprettes af skatteborgere i medlemsstaterne.
-

↓ 2011/16/EU betragtning 8
(tilpasset)

- (5) Der bør være direkte kontakt mellem de af medlemsstaternes lokale eller nationale kontorer, der står for det administrative samarbejde, mens hovedreglen er, at al kommunikation foregår via de centrale forbindelseskontorer. Den manglende direkte kontakt resulterer i manglende effektivitet, dårlig udnyttelse af de administrative samarbejdsordninger og langsom kommunikation. Direkte kontakt bør finde sted mellem tjenesterne, så samarbejdet kan blive effektivt og hurtigt. Tildelingen af kompetence til forbindelsesafdelingerne bør underlægges de nationale bestemmelser i de enkelte medlemsstater.
-

↓ 2011/16/EU betragtning 9

- (6) Medlemsstaterne bør udveksle oplysninger om konkrete tilfælde, hvis en anden medlemsstat anmoder om det, og bør foretage de nødvendige undersøgelser for at tilvejebringe disse oplysninger. Det er meningen, at standarden »forventet relevans« skal muliggøre udveksling af oplysninger om skatteanliggender i den størst mulige udstrækning, men samtidig præcisere, at det ikke står medlemsstaterne frit for at benytte såkaldte »fishing expeditions« eller at anmode om oplysninger, der højst sandsynligt ikke er relevante for en given skatteydners skatteanliggender. Selv om artikel 24 i nærværende direktiv indeholder proceduremæssige krav, skal disse bestemmelser fortolkes bredt for ikke at hindre en effektiv udveksling af oplysninger.
-

↓ 2014/107/EU betragtning 1
(tilpasset)

- (7) Udfordringerne med grænseoverskridende skattesvig og skatteunddragelse er blevet stadig større og er kommet stærkt i fokus inden for Unionen og på globalt plan. De nationale skatteindtægter bliver reduceret meget på grund af indkomst, der ikke angives og ikke beskattes. Derfor er der brug for en effektiv og virkningsfuld skatteopkrævning. ☒ Desuden er udfordringen ved grænseoverskridende skatteunddragelse, aggressiv skatteplanlægning og skadelig skattekonkurrence også øget betydeligt. Samlet set hindrer dette medlemsstaterne i at anvende vækstvenlige skattepolitikker ☒. Den automatiske udveksling af oplysninger er et vigtigt værktøj i den forbindelse, og bør på det kraftigste fremmes som fremtidens europæiske og internationale standard for gennemsigtighed og udveksling af oplysninger på skatteområdet.

↓ 2014/107/EU betragtning 2
(tilpasset)

- (8) Betydningen af automatisk udveksling af oplysninger som et middel til at bekæmpe grænseoverskridende skattesvig og skatteunddragelse er også blevet anerkendt på det internationale plan (G20 og G8). Efter forhandlingerne med Amerikas Forenede Stater og en række andre lande, herunder alle medlemsstaterne, om bilaterale aftaler om automatisk udveksling med henblik på at gennemføre USA's lov om efterrettelighed vedrørende beskatning af konti i udlandet (Foreign Account Tax Compliance Act — FATCA) fik Organisationen for Økonomisk Samarbejde og Udvikling (OECD) mandat af G20 til med udgangspunkt i disse aftaler at udvikle en samlet global standard for automatisk udveksling af oplysninger på beskatningsområdet.

↓ 2014/107/EU betragtning 4
(tilpasset)

- (9) I 2014 offentliggjorde OECD de forskellige elementer i en global standard for automatisk udveksling af oplysninger om finansielle konti på skatteområdet, der omfattede en model for aftaler mellem kompetente myndigheder, en fælles indberetningsstandard ("CRS") , kommentarerne til modellen for aftaler mellem kompetente myndigheder og den fælles indberetningsstandard og IT-modaliteterne for gennemførelsen af den globale standard. Hele den globale standardpakke blev godkendt af G20-finansministrene og -centralbankcheferne i september 2014.

↓ 2014/107/EU betragtning 5
(tilpasset)

- (10) Dette direktiv bør også omhandle obligatorisk automatisk udveksling af oplysninger mellem medlemsstaterne for visse kategorier af indkomst og kapital, som skatteydere har i andre medlemsstater end deres bopælsstat. Det bør fastsætte en trinvis tilgang til at styrke automatisk udveksling af oplysninger ved en gradvis udvidelse til nye kategorier af indkomst og kapital.

↓ 2014/107/EU betragtning 9
(tilpasset)

- (11) Med henblik på at minimere omkostningerne og de administrative byrder for både skatteforvaltninger og økonomiske aktører er det desuden vigtigt at sikre, at anvendelsesområdet for automatisk udveksling af finansielle oplysninger i Unionen er i overensstemmelse med den internationale udvikling. For at nå dette mål bør medlemsstaterne pålægge deres finansielle institutter at gennemføre regler for indberetning og passende omhu (due diligence), som er fuldt ud i overensstemmelse med dem, der er fastsat i CRS , der er udviklet af OECD. Anvendelsesområdet for obligatorisk automatisk udveksling af oplysninger bør endvidere omfatte de samme oplysninger, som er omfattet af OECD-modellen og CRS for aftaler mellem kompetente myndigheder og den fælles indberetningsstandard. Hver medlemsstat bør kun have en enkelt liste over nationalt definerede Ikkeindberettende finansielle institutter og Undtagne konti, som den bør

anvende både ved gennemførelsen af nærværende direktiv og ved anvendelsen af andre aftaler om gennemførelse af den globale standard.

↓ 2014/107/EU betragtning 10

- (12) De kategorier af Indberettende finansielle institutter og Indberetningspligtige konti, der er omfattet af nærværende direktiv, er udformet med henblik på at begrænse skatteyderes muligheder for at undgå at blive indberettet ved at flytte aktiver til finansielle institutter eller investere i finansielle produkter, der ligger uden for nærværende direktivs anvendelsesområde. Dog bør visse finansielle institutter og konti, der udgør en lille risiko for at blive anvendt til skatteunddragelse, undtages fra anvendelsesområdet for nærværende direktiv. Tærskler bør ikke generelt medtages i nærværende direktiv, da de let kan omgås ved at dele konti op på forskellige finansielle institutter. De finansielle oplysninger, der skal indberettes og udveksles, bør ikke alene omfatte al relevant indkomst (renter, udbytter og lignende former for indkomst), men også kontosalddi og salgsindtægter fra finansielle aktiver med henblik på at tage højde for situationer, hvor en skatteyder forsøger at skjule kapital, som i sig selv udgør indkomst eller aktiver, hvor skatten er unddraget. Behandling af oplysninger i henhold til nærværende direktiv er derfor nødvendig og forholdsmæssig, så medlemsstaternes skatteforvaltninger korrekt og utvetydigt kan identificere de pågældende skatteydere, kan forvalte og håndhæve deres skattelovgivning i grænseoverskridende situationer, kan vurdere sandsynligheden for, at der begås skatteunddragelse, og kan undgå unødvendige yderligere undersøgelser.
-

↓ 2014/107/EU betragtning 11

- (13) Indberettende finansielle institutter kan opfylde deres oplysningsforpligtelser over for individuelle Personer, hvorom der skal indberettes, ved at følge de nærmere regler for kommunikation, herunder hyppigheden heraf, i deres interne procedurer i overensstemmelse med deres nationale lovgivning.
-

↓ (EU) 2015/2376 betragtning 1
(tilpasset)

- (14) Udstedelse af forhåndstilsagn i skattesager, der fremmer en ensartet og gennemsigtig anvendelse af lovgivningen, er almindelig praksis, herunder i Unionen. En præcisering af skattelovgivningen for skatteyderne skaber sikkerhed for erhvervslivet og kan dermed tilskynde til investeringer og overholdelse af lovgivningen og således være fremmende for målet om yderligere at udvikle det indre marked i Unionen på grundlag af de principper og friheder, der ligger til grund for traktaterne. Afgørelser vedrørende skattebegrundede strukturer har dog i visse tilfælde ført til en lav beskatning af kunstigt høje indkomstbeløb i det land, der udsteder, ændrer eller fornyer forhåndstilsagnet, og har medført, at der er kunstigt lave beløb tilbage, som kan beskattes i andre involverede lande. Det er derfor påtrængende, at der skabes ☒ en høj grad af ☒ gennemsigtighed.
-

↓ (EU) 2015/2376 betragtning 7

- (15) Skatteyderne kan påberåbe sig grænseoverskridende forhåndstilsagn eller forhåndsgodkendte prisfastsættelsesordninger f.eks. under beskatningsprocesser eller

skatterevisorer, forudsat at de faktiske omstændigheder, som det grænseoverskridende forhåndstilsagn eller de forhåndsgodkendte prisfastsættelsesordninger bygger på, er beskrevet korrekt, og at skatteyderne overholder betingelserne i det grænseoverskridende forhåndstilsagn eller de forhåndsgodkendte prisfastsættelsesordninger.

↓ (EU) 2015/2376 betragtning 8
(tilpasset)

- (16) Medlemsstaterne bør udveksle oplysninger, uanset om skatteyderen overholder betingelserne i det grænseoverskridende forhåndstilsagn eller de forhåndsgodkendte prisfastsættelsesordninger.
-

↓ (EU) 2015/2376 betragtning 10
(tilpasset)

- (17) For at kunne høste fordelene ved den obligatoriske automatiske udveksling af grænseoverskridende forhåndstilsagn og forhåndsgodkendte prisfastsættelsesordninger bør oplysningerne meddeles straks efter, at de er udstedt, ændret eller fornyet, og derfor bør der fastlægges regelmæssige intervaller for meddelelsen af oplysningerne.
-

↓ (EU) 2015/2376 betragtning 11

- (18) Af hensyn til retssikkerheden bør bilaterale eller multilaterale forhåndsgodkendte prisfastsættelsesordninger med de tredjelande, der følger rammerne i eksisterende internationale traktater med disse lande, udelukkes fra obligatorisk automatisk udveksling på meget strenge betingelser, hvis disse traktaters bestemmelser ikke tillader videregivelse til et tredjeland af de oplysninger, der modtages i henhold til disse traktater. I disse tilfælde bør de i artikel 9, stk. 5, identificerede oplysninger vedrørende de anmodninger, som fører til udstedelse af sådanne bilaterale eller multilaterale forhåndsgodkendte prisfastsættelsesordninger, udveksles i stedet. I disse tilfælde bør de oplysninger, der skal meddeles, derfor indeholde en angivelse af, at de leveres på basis af en sådan anmodning.
-

↓ (EU) 2015/2376 betragtning 13
(tilpasset)

- (19) I standardformularen til obligatorisk automatisk udveksling af oplysninger om forhåndsgodkendte grænseoverskridende afgørelser og forhåndsgodkendte prisfastsættelsesordninger, bør der tages hensyn til det arbejde, der udføres i OECD's forum om skadelig skattepraksis inden for rammerne af handlingsplanen vedrørende udhuling af skattegrundlaget og flytning af overskud (BEPS-handlingsplanen) . Der bør også arbejdes tæt sammen med OECD på en koordineret måde og ikke kun i forbindelse med udviklingen af en sådan standardformular til obligatorisk automatisk udveksling af oplysninger. Det endelige mål bør være lige vilkår på verdensplan, hvor Unionen bør indtage en ledende rolle ved at fremme, at omfanget af oplysninger om grænseoverskridende forhåndstilsagn og forhåndsgodkendte prisfastsættelsesordninger, der skal udveksles automatisk, bør være temmelig bredt.

↓ (EU) 2015/2376 betragtning 14

- (20) Medlemsstaterne bør udveksle basisoplysninger, og et begrænset sæt af basisoplysninger bør også meddeles til Kommissionen. Dette bør sætte Kommissionen i stand til på et hvilket som helst tidspunkt at overvåge og evaluere den faktiske anvendelse af den obligatoriske automatiske udveksling af oplysninger om grænseoverskridende forhåndstilsagn og forhåndsgodkendte prisfastsættelsesordninger. De oplysninger, som Kommissionen modtager, bør dog ikke anvendes til andre formål. En sådan meddelelse af oplysninger vil endvidere ikke fratage en medlemsstat dens forpligtelse til at anmelde statsstøtte til Kommissionen.

↓ (EU) 2015/2376 betragtning 16
(tilpasset)

- (21) Efter fasen med den obligatoriske automatiske udveksling af oplysninger om forhåndsgodkendte grænseoverskridende afgørelser og forhåndsgodkendte prisfastsættelsesordninger bør en medlemsstat om nødvendigt kunne henholde sig til artikel 5 hvad angår udveksling af oplysninger efter anmodning for at få yderligere oplysninger, herunder den fulde tekst af grænseoverskridende forhåndstilsagn eller forhåndsgodkendte prisfastsættelsesordninger, fra den medlemsstat, der har udstedt sådanne tilsagn eller ordninger.

↓ (EU) 2015/2376 betragtning 18

- (22) Medlemsstaterne bør træffe alle rimelige foranstaltninger, der er nødvendige for at fjerne enhver hindring, som kan være til hinder for en effektiv og bredest mulig obligatorisk udveksling af oplysninger om grænseoverskridende forhåndstilsagn og forhåndsgodkendte prisfastsættelsesordninger.

↓ (EU) 2015/2376 betragtning 19
(tilpasset)

- (23) For at opnå en mere effektiv brug af ressourcer, gøre udvekslingen af oplysninger lettere og undgå, at medlemsstaterne hver især bliver nødt til at foretage samme udvikling af deres systemer til oplagring af oplysninger, bør der være en specifik bestemmelse om, at et centralt register bør være tilgængeligt for alle medlemsstater og Kommissionen, hvor medlemsstaterne kan uploade og lagre oplysninger i stedet for at udveksle dem via sikret e-mail.

↓ (EU) 2016/881 betragtning 2

- (24) Eftersom Multinationale Koncerner er aktive i forskellige lande, har de mulighed for at foretage aggressiv skatteplanlægning, hvilket ikke er muligt for nationale virksomheder. En sådan praksis fra de Multinationale Koncerners side risikerer især at have negative følger for rent nationale virksomheder (typisk SMV'er), idet disse beskattes kraftigere end de Multinationale Koncerner. Samtidig risikerer alle medlemsstaterne at miste indtægter og at begive sig ud i en kamp om at tiltrække de Multinationale Koncerner ved at tilbyde dem ekstra skattefordele.

↓ (EU) 2016/881 betragtning 3

- (25) Medlemsstaternes skattemyndigheder har behov for omfattende og relevante oplysninger om de Multinationale Koncerner, for så vidt angår deres struktur, deres interne afregningspolitik og deres interne transaktioner inden for og uden for Unionen. Disse oplysninger vil sætte skattemyndighederne i stand til at reagere på skadelig skattepraksis ved at ændre lovgivningen eller foretage målrettede risikovurderinger og skatterevisorer samt til at fastslå, om en virksomhed anvender metoder til kunstigt at flytte en betydelig del af fortjenesten til områder, hvor den kan få en skattefordel.

↓ (EU) 2016/881 betragtning 4
(tilpasset)

- (26) En høj grad af gennemsigtighed over for skattemyndighederne vil kunne tilskynde Multinationale Koncerner til at opgive visse metoder og i stedet betale deres rimelige del af skatten i det land, hvor de genererer deres overskud. At sørge for gennemsigtighed for Multinationale Koncerner er derfor et afgørende element i kampen mod udhuling af skattegrundlaget og overførsel af overskud.

↓ (EU) 2016/881 betragtning 5
(tilpasset)

- (27) Rådets og repræsentanterne for medlemsstaternes regeringers beslutning om en adfærdskodeks for dokumentation om interne afregningspriser for forbundne foretagender i Den Europæiske Union (EU TPD)⁸ fastlægger en måde, hvorpå Multinationale Koncerner i Unionen kan sende oplysninger til skattemyndighederne om deres globale forretningsaktiviteter og politik for intern afregning («den overordnede dokumentation») samt oplysninger om en lokal enheds konkrete transaktioner («landespecifik dokumentation»). Adfærdskodeksen indeholder dog ingen bestemmelser om indberetning af land for land-rapporter.

↓ (EU) 2016/881 betragtning 7

- (28) For at opnå en mere effektiv anvendelse af offentlige midler og mindske den administrative byrde for de Multinationale Koncerner bør indberetningskravet udelukkende gælde for Multinationale Koncerner med en årlig konsolideret omsætning over et vist beløb. Nærværende direktiv bør sikre, at de samme oplysninger indsamles og stilles rettidigt til rådighed for skatteforvaltningerne i hele Unionen.

↓ (EU) 2016/881 betragtning 8

- (29) For at garantere et velfungerende indre marked skal Unionen sikre fair konkurrence mellem EU-baserede og ikke-EU-baserede Multinationale Koncerner, hvoraf en eller flere af deres enheder er beliggende i Unionen. Begge koncerntyper bør derfor være underlagt obligatorisk indberetning. For at sikre en smidig overgang bør medlemsstaterne dog kunne udsætte indberetningskravet for Koncernenheder, som er

⁸ Rådets resolution vedtaget af Rådet og repræsentanterne for medlemsstaternes regeringer, forsamlet i Rådet af 27. juni 2006 om en adfærdskodeks for transfer pricing-dokumentation for forbundne foretagender i Den Europæiske Union (EU TPD) (EUT C 176 af 28.7.2006, s. 1).

hjemmehørende i en medlemsstat, og som ikke er det Ultimative Moderselskab i en Multinational Koncern, eller deres Stedfortrædende Moderselskaber med ét år.

↓ (EU) 2016/881 betragtning 12

- (30) Den obligatoriske automatiske udveksling af land for land-rapporter mellem medlemsstaterne bør i hvert enkelt tilfælde omfatte meddelelsen af et fast defineret sæt basisoplysninger, som skal stilles til rådighed for de medlemsstater, som en eller flere enheder i den Multinationale Koncern ifølge land for land-rapporten enten er skattemæssigt hjemmehørende i eller er skattepligtige i for så vidt angår de forretningsaktiviteter, der drives gennem en Multinational Koncerns faste driftssted.
-

↓ (EU) 2016/881 betragtning 13
(tilpasset)

- (31) For at begrænse omkostningerne og den administrative byrde for både skatteforvaltningerne og de Multinationale Koncerner er det nødvendigt at indføre bestemmelser, der er i tråd med den internationale udvikling og bidrager positivt til videreførelsen heraf. Den 19. juli 2013 offentliggjorde OECD sin BEPS handlingsplan, som er et større initiativ for at ændre de nuværende internationale skatteregler. Den 5. oktober 2015 fremlagde OECD sine endelige rapporter, som blev godkendt af finansministrene i G20. G20-lederne tilsluttede sig også OECD-pakken på mødet den 15.-16. november 2015.
-

↓ (EU) 2016/881 betragtning 14
(tilpasset)

- (32) Det videre arbejde med aktion 13 i BEPS-handlingsplanen har ført til vedtagelsen af en række standarder for de Multinationale Koncerners indberetning af oplysninger, herunder den overordnede dokumentation, den landespecifikke dokumentation og land for land-rapporten. Der bør derfor tages udgangspunkt i OECD's standarder med hensyn til bestemmelserne vedrørende land for land-rapporteringen.
-

↓ (EU) 2016/881 betragtning 15

- (33) I en situation, hvor en Koncernenhed ikke kan opnå eller indhente alle de oplysninger, der er nødvendige for at opfylde indberetningskravet i henhold til nærværende direktiv, kan medlemsstaterne betragte dette som en indikation af, at det er nødvendigt at vurdere betydelige risici ved interne afregningspriser og andre risici for udhuling af skattegrundlaget og overførsel af overskud i forbindelse med denne Multinationale Koncern.
-

↓ (EU) 2016/881 betragtning 16

- (34) Efter at en medlemsstat har konstateret, at en anden medlemsstat systematisk undlader automatisk at give land for land-rapporter, bør den bestræbe sig på at konsultere denne medlemsstat.

↓ (EU) 2016/881 betragtning 17

- (35) Unionens indsats inden for land for land-rapportering bør fortsat tage særligt hensyn til den fremtidige udvikling inden for OECD. Medlemsstaterne bør i forbindelse med gennemførelsen af nærværende direktiv benytte »OECD/G20 Base Erosion and Profit Shifting Project — Action 13 final report« udarbejdet af OECD i 2015 som kilde til illustration eller fortolkning af nærværende direktiv, også med henblik på at sikre en konsekvent anvendelse i samtlige medlemsstater.

↓ (EU) 2016/881 betragtning 20
(tilpasset)

- (36) Den obligatoriske automatiske udveksling af oplysninger bør derfor omfatte automatisk udveksling af oplysninger vedrørende land for land-rapporter.

↓ (EU) 2016/881 betragtning 21
(tilpasset)

- (37) Medlemsstaternes årlige rapport til Kommissionen i henhold til artikel 27 i nærværende direktiv bør specificere omfanget af lokal indgivelse i henhold til artikel 10 og bilag III, afdeling II, punkt 1, og indeholde en liste over eventuelle jurisdiktioner, hvor Ultimate Moderselskaber til Koncernenheder, der er baseret i Unionen, er hjemmehørende, men hvor der ikke er indgivet eller udvekslet fuldstændige rapporter.

↓ (EU) 2018/822 betragtning 3
(tilpasset)

- (38) Da de fleste potentielt aggressive skatteplanlægningsordninger spreder sig over flere jurisdiktioner, er automatisk udveksling af oplysninger mellem skattemyndigheder fra forskellige medlemsstater afgørende for at sikre disse myndigheder de oplysninger, der er nødvendige for, at de kan træffe foranstaltninger, hvis de bemærker aggressiv skattepraksis.

↓ (EU) 2018/822 betragtning 4
(tilpasset)

- (39) I G7-erklæringen af 13. maj 2017 fra Bari om bekæmpelse af skattemæssige overtrædelser og andre ulovlige finansielle strømme blev OECD anmodet om at indlede drøftelser om muligheder for at imødegå ordninger, der er udformet med henblik på at omgå indberetning i henhold til den fælles indberetningsstandard, eller som har til formål at beskytte de reelle ejere ved hjælp af uigennemskuelige strukturer, idet der også tages hensyn til den model for oplysningspligt, som er inspireret af tilgangen til undgåelsesordninger i rapporten om BEPS-aktion 12.

↓ (EU) 2018/822 betragtning 5
(tilpasset)

- (40) Det er nødvendigt at minde om, hvordan visse finansielle mellemmand og andre udbydere af skatterådgivning synes at have hjulpet deres kunder aktivt med at skjule penge i udlandet.

↓ (EU) 2018/822 betragtning 6
(tilpasset)

- (41) Indberetning af potentielt aggressive grænseoverskridende skatteplanlægningsordninger kan bidrage effektivt til bestræbelserne på at skabe et miljø med retfærdig beskatning på det indre marked. På denne baggrund bør der fastsættes en forpligtelse for mellemmand til at underrette skattemyndighederne om visse grænseoverskridende ordninger, der potentielt kan bruges til aggressiv skatteplanlægning. Efter indberetningen bør skattemyndighederne dele oplysninger med deres kolleger i de øvrige medlemsstater. Sådanne ordninger har også til formål at gøre den fælles indberetningsstandard mere effektiv. Endvidere er det afgørende at give Kommissionen adgang til en tilstrækkelig mængde oplysninger, så den kan kontrollere, at nærværende direktiv har den ønskede effekt. Kommissionens adgang til disse oplysninger fratager ikke medlemsstaterne deres forpligtelse til at anmelde statsstøtte til Kommissionen.

↓ (EU) 2018/822 betragtning 7
(tilpasset)

- (42) Det erkendes, at indberetning af potentielt aggressive grænseoverskridende skatteplanlægningsordninger med større sandsynlighed vil have den ønskede afskrækkende effekt, hvis skattemyndighederne får de relevante oplysninger på et tidligt tidspunkt, dvs. før sådanne ordninger føres ud i livet. For at lette medlemsstaternes forvaltningers arbejde bør den efterfølgende automatiske udveksling af oplysninger om sådanne ordninger finde sted en gang i kvartalet.

↓ (EU) 2018/822 betragtning 8

- (43) For at sikre et velfungerende indre marked og undgå smuthuller i de foreslåede bestemmelser bør forpligtelsen til at indberette oplysninger pålægges alle aktører, der normalt er involveret i at udforme, markedsføre, tilrettelægge eller forvalte gennemførelsen af en indberetningspligtig grænseoverskridende transaktion eller en række af sådanne transaktioner, og andre, som yder assistance eller rådgivning i den forbindelse. Det bør heller ikke glemmes, at en forpligtelse til at indberette oplysninger i visse tilfælde ikke vil kunne håndhæves over for en mellemmand på grund af fortroligheden af korrespondance mellem advokat og klient, eller en tilsvarende lovbaseret tavshedspligt, eller hvis der ikke findes nogen mellemmand, f.eks. fordi den skattepligtige selv udformer og gennemfører en ordning. Derfor er det afgørende, at skattemyndighederne under sådanne omstændigheder ikke går glip af muligheden for at modtage oplysninger om skatterelaterede ordninger, som kan være knyttet til aggressiv skatteplanlægning. I sådanne tilfælde er det således nødvendigt at

flytte forpligtelsen til at indberette oplysninger over på den skatteyder, der nyder godt af ordningen.

↓ (EU) 2018/822 betragtning 9

- (44) Aggressive skatteplanlægningsordninger er med årene blevet stadig mere komplekse, og de ændres og tilpasses løbende som en reaktion på defensive modforanstaltninger fra skattemyndighedernes side. I betragtning af dette ville det være mere effektivt at forsøge at optrevle potentielt aggressive skatteplanlægningsordninger ved at udarbejde en liste over de egenskaber og elementer, der i særlig grad antyder, at der er tale om skatteundgåelse eller misbrug, i stedet for at definere begrebet aggressiv skatteplanlægning. Disse egenskaber og elementer benævnes også »kendetegn«.
-

↓ (EU) 2018/822 betragtning 10
(tilpasset)

- (45) Da det primære formål nærværende direktiv om indberetning af potentielt aggressive grænseoverskridende skatteplanlægningsordninger bør være at sikre et velfungerende indre marked, er det afgørende, at der ikke foretages regulering på EU-plan, ud over hvad der er nødvendigt for at opnå de tilstræbte mål. Derfor bør fælles bestemmelser om indberetning begrænses til grænseoverskridende situationer, altså situationer, der enten involverer mere end én medlemsstat eller en medlemsstat og et tredjeland. Under sådanne omstændigheder kan det på grund af den potentielle indvirkning på det indre markeds funktion retfærdiggøres, at der er behov for at vedtage et sæt fælles regler frem for at overlade spørgsmålet til de enkelte medlemsstater. En medlemsstat kan træffe yderligere nationale indberetningsforanstaltninger af lignende art, men eventuelle indsamlede oplysninger ud over dem, der i henhold til nærværende direktiv er indberetningspligtige, bør ikke automatisk meddeles de kompetente myndigheder i de andre medlemsstater. Disse oplysninger kan udveksles efter anmodning eller spontant i henhold til gældende regler.
-

↓ (EU) 2018/822 betragtning 11
(tilpasset)

- (46) I betragtning af, at de ordninger, som der indberettes oplysninger om, bør have en grænseoverskridende dimension, er det vigtigt at dele de relevante oplysninger med skattemyndighederne i de øvrige medlemsstater for at sikre, at nærværende direktiv bliver så effektivt som muligt med hensyn til at afskrække brugere af aggressiv skatteplanlægning.
-

↓ (EU) 2018/822 betragtning 13
(tilpasset)

- (47) For at minimere omkostningerne og de administrative byrder for både skatteforvaltninger og mellemmand og for at sikre nærværende direktivs effektivitet med hensyn til at afskrække brugere af aggressiv skatteplanlægning bør anvendelsesområdet for automatisk udveksling af oplysninger i forbindelse med indberetningspligtige grænseoverskridende ordninger inden for Unionen være i overensstemmelse med den internationale udvikling. Der bør fastsættes et

særligt kendetegn for at imødegå ordninger, der er udformet med henblik på at omgå den indberetningspligt, der omfatter automatisk udveksling af oplysninger. For så vidt angår dette kendetegn bør aftaler om automatisk udveksling af oplysninger om finansielle konti i henhold til den fælles indberetningsstandard sidestilles med indberetningspligten i artikel 8, stk. 4, og bilag I. I forbindelse med gennemførelsen af de dele af nærværende direktiv, der omhandler ordninger til undgåelse af den fælles indberetningsstandard og ordninger, der involverer juridiske personer, juridiske ordninger eller andre lignende strukturer, kan medlemsstaterne anvende OECD's arbejde og mere specifikt dens model for oplysningspligt for at imødegå ordninger til undgåelse af den fælles indberetningsstandard og uigennemsigtige strukturer i udlandet samt kommentarerne hertil, som en kilde til illustration eller fortolkning, for at sikre en ensartet anvendelse i alle medlemsstater, for så vidt som disse tekster er tilpasset bestemmelserne i EU-retten.

↓ (EU) 2018/822 betragtning 14
(tilpasset)

- (48) Selv om direkte beskatning fortsat hører under medlemsstaternes beføjelser, bør der nævnes en virksomhedsskattesats på nul eller næsten nul udelukkende med henblik på en klar afgrænsning af anvendelsesområdet for det kendetegn, der omfatter ordninger med grænseoverskridende transaktioner, som mellemmænd eller eventuelt skatteydere har pligt til at indberette i henhold til nærværende direktiv, og som de kompetente myndigheder automatisk bør udveksle oplysninger om. Der bør i øvrigt erindres om, at grænseoverskridende aggressive grænseoverskridende skatteplanlægningsordninger med det hovedformål, eller der som et af hovedformålene har, at opnå en skattefordel, som virker mod formålet eller hensigten med gældende skatteret, er omfattet af den generelle regel om bekæmpelse af misbrug, som fastsat i artikel 6 i Rådets direktiv (EU) 2016/1164⁹.
-

↓ 2011/16/EU betragtning 11
(tilpasset)

- (49) Spontan udveksling af oplysninger mellem medlemsstaterne bør også fremmes.
-

↓ 2011/16/EU betragtning 12

- (50) Der bør fastlægges tidsfrister for fremsendelse af oplysninger i henhold til nærværende direktiv for at sikre, at udvekslingen af oplysninger sker rettidigt og dermed er effektiv.
-

↓ 2011/16/EU betragtning 13

- (51) Det er vigtigt at tillade, at embedsmænd fra en medlemsstats skattemyndigheder kan opholde sig på en anden medlemsstats område.

⁹ Rådets direktiv (EU) 2016/1164 af 12. juli 2016 om regler til bekæmpelse af metoder til skatteundgåelse, der direkte indvirker på det indre markeds funktion (EUT L 193 af 19.7.2016, s. 1).

↓ 2011/16/EU betragtning 14

- (52) Da den skattemæssige situation for en eller flere skattepligtige personer, der er etableret i flere medlemsstater, ofte er af fælles eller komplementær interesse, bør det være muligt for to eller flere medlemsstater at foretage samtidig kontrol af sådanne personer efter indbyrdes aftale og på frivilligt grundlag.
-

↓ 2011/16/EU betragtning 15

- (53) Eftersom der i nogle medlemsstater er lovkrav om, at en skatteyder skal informeres om beslutninger og akter, der vedrører hans skattepligt, hvilket kan medføre vanskeligheder for skattemyndighederne, hvis skatteyderen f.eks. er flyttet til en anden medlemsstat, er det ønskeligt, at skattemyndighederne i sådanne tilfælde kan anmode de kompetente myndigheder i den medlemsstat, skatteyderen er flyttet til, om samarbejde.
-

↓ (EU) 2015/2376 betragtning 15

- (54) Feedback fra den modtagende medlemsstat til den medlemsstat, der sender oplysningerne, er nødvendig, for at der kan være et effektivt system med automatisk udveksling af oplysninger. Det er derfor hensigtsmæssigt at understrege, at medlemsstaternes kompetente myndigheder én gang om året bør sende feedback om den automatiske udveksling af oplysninger til de øvrige berørte medlemsstater. Denne obligatoriske feedback bør i praksis ske ved ordninger, der er indgået aftale om bilateralt.
-

↓ 2011/16/EU betragtning 17

- (55) Samarbejde mellem medlemsstaterne og Kommissionen er nødvendigt med henblik på løbende undersøgelse af samarbejdsprocedurer og udveksling af erfaringer og bedste praksis på de pågældende områder.
-

↓ 2011/16/EU betragtning 18

- (56) Det er vigtigt for at sikre et effektivt administrativt samarbejde, at de oplysninger og dokumenter, der tilvejebringes i henhold til nærværende direktiv, også kan anvendes til andre formål af den medlemsstat, der har modtaget dem, dog med de restriktioner, der er fastlagt i nærværende direktiv. Det er også vigtigt, at medlemsstaterne kan videregive disse oplysninger til et tredjeland på visse betingelser.
-

↓ 2011/16/EU betragtning 19

- (57) Det skal klart defineres og begrænses, i hvilke situationer en bistanstået medlemsstat kan afslå at meddele oplysningerne, og der skal tages hensyn til visse private interesser, som skal beskyttes, tillige med almenvellet.

↓ 2011/16/EU betragtning 20

- (58) En medlemsstat bør dog ikke afslå at videregive oplysninger, fordi de ikke er af national interesse, eller fordi oplysningerne skal indhentes hos en bank, en anden finansiel institution, en forvalter eller en person, der handler som repræsentant eller betroet person, eller fordi oplysningerne vedrører en persons ejerskabsinteresser.
-

↓ 2011/16/EU betragtning 21

- (59) Nærværende direktiv indeholder minimumsregler og bør derfor ikke påvirke medlemsstaternes ret til at indgå i et bredere samarbejde med andre medlemsstater i henhold til egen national lovgivning eller inden for rammerne af bilaterale eller multilaterale aftaler, der er indgået med andre medlemsstater.
-

↓ 2011/16/EU betragtning 22

- (60) Det bør også gøres klart, at når en medlemsstat etablerer et bredere samarbejde med et tredjeland, end det samarbejde, der er omhandlet i nærværende direktiv, bør den ikke nægte at etablere et sådant bredere samarbejde med andre medlemsstater, der ønsker at indgå i et sådant gensidigt bredere samarbejde.
-

↓ 2011/16/EU betragtning 23

- (61) Udvekslingen af oplysninger bør ske ved hjælp af standardiserede formularer, formater og kommunikationskanaler.
-

↓ (EU) 2016/2258 betragtning 2
(tilpasset)

- (62) Når kontohaveren er en mellemliggende struktur, bør de finansielle institutter undersøge, hvem der står bag denne struktur, og identificere og indberette oplysninger om de retmæssige ejere. Dette vigtige element i anvendelsen af nærværende direktiv er baseret på de hvidvaskoplysninger, der skal indberettes i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/849¹⁰ med henblik på identifikation af de retmæssige ejere.
-

↓ (EU) 2016/2258 betragtning 3
(tilpasset)

- (63) For at sikre en effektiv overvågning af de finansielle institutters efterlevelse af de due diligence-procedurer, der er fastsat i nærværende direktiv, bør skattemyndighederne have adgang til hvidvaskoplysninger. I mangel af adgang hertil vil disse myndigheder ikke kunne overvåge og kontrollere, at de finansielle institutter

¹⁰ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/849 af 20. maj 2015 om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme, om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 648/2012 og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/60/EF samt Kommissionens direktiv 2006/70/EF (EUT L 141 af 5.6.2015, s. 73).

behørigt efterlever nærværende direktiv ved korrekt at identificere og indberette, hvem der er de retmæssige ejere af mellemliggende strukturer.

↓ (EU) 2016/2258 betragtning 4
(tilpasset)

- (64) Nærværende direktiv omfatter andre udvekslinger af oplysninger og andre former for administrativt samarbejde mellem medlemsstaterne. Adgang til hvidvaskoplysninger, som enheder er i besiddelse af, i henhold til direktiv (EU) 2015/849 inden for rammerne af det administrative samarbejde på beskatningsområdet bør sikre, at skattemyndighederne er bedre rustet til at overholde deres forpligtelser i henhold til nærværende direktiv og til at bekæmpe skatteunddragelse og skattesvig mere effektivt.
-

↓ (EU) 2016/2258 betragtning 5
(tilpasset)

- (65) Skattemyndighederne bør derfor have adgang til de oplysninger, procedurer, dokumenter og mekanismer, der er fastlagt i reglerne om bekæmpelse af hvidvask, for at varetage deres opgaver med overvågning af efterlevelsen af nærværende direktiv, og alle former for administrativt samarbejde iværksat i medfør heraf.
-

↓ 2011/16/EU betragtning 24

- (66) Det administrative samarbejdes effektivitet bør evalueres, navnlig på grundlag af statistikker.
-

↓ 2011/16/EU betragtning 27
(tilpasset)

- (67) Enhver udveksling af oplysninger i henhold til nærværende direktiv er underlagt Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/679¹¹ og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1725¹². Det bør dog overvejes at begrænse visse rettigheder og forpligtelser, der er fastsat ved forordning (EU) 2016/679, for at beskytte de interesser, der er nævnt i artikel 23, stk. 1, litra e), i nævnte forordning. Sådanne begrænsninger er nødvendige og forholdsmæssige i betragtning af medlemsstaternes potentielle indtægtstab og den afgørende betydning, som de oplysninger, der er omfattet af nærværende direktiv, har for effektiviteten af bekæmpelsen af svig.

¹¹ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/679 af 27. april 2016 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af direktiv 95/46/EF (generel forordning om databeskyttelse) (EUT L 119 af 4.5.2016, s. 1).

¹² Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1725 af 23. oktober 2018 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger i Unionens institutioner, organer, kontorer og agenturer og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af forordning (EF) nr. 45/2001 og afgørelse nr. 1247/2002/EF (EUT L 295 af 21.11.2018, s. 39).

↓ 2014/107/EU betragtning 12

- (68) Indberettende finansielle institutter, afsendermedlemsstater og modtagermedlemsstater bør i deres kapacitet som registeransvarlige ikke opbevare oplysninger, der behandles i overensstemmelse med nærværende direktiv, længere, end det er nødvendigt for at opfylde dets formål. I betragtning af forskellene i medlemsstaternes lovgivning bør den maksimale opbevaringsperiode fastsættes ud fra de forældelsesfrister, der er fastsat i hver registeransvarliges nationale skattelovgivning.

↓ (EU) 2016/881 betragtning 22

- (69) Oplysninger, der udveksles i henhold til nærværende direktiv, bør ikke føre til videregivelse af en erhvervmæssig, industriel eller faglig hemmelighed, en fremstillingsmetode eller af oplysninger, hvis videregivelse ville stride mod almene interesser.

↓ (EU) 2016/881 betragtning 9

- (70) Medlemsstaterne bør fastsætte bestemmelser om sanktioner for overtrædelse af de nationale bestemmelser, der vedtages i medfør af nærværende direktiv, og bør sørge for, at disse sanktioner gennemføres. Valget af sanktioner henhører fortsat under medlemsstaternes skønsbeføjelse, men de fastsatte sanktioner bør være effektive, stå i rimeligt forhold til overtrædelsen og have afskrækkende virkning.

↓ 2014/107/EU betragtning 13

- (71) Ved gennemførelsen af nærværende direktiv bør medlemsstaterne anvende kommentarerne til modellen for aftaler mellem kompetente myndigheder og den fælles indberetningsstandard, der er udviklet af OECD, som en kilde til illustration eller fortolkning og for at sikre en ensartet anvendelse i alle medlemsstater. EU- indsats på dette område bør fortsat tage særligt hensyn til den fremtidige udvikling på OECD-niveau.

↓ (EU) 2018/822 betragtning 16
(tilpasset)

- (72) For at sikre ensartede betingelser for gennemførelsen af nærværende direktiv, og navnlig for den automatiske udveksling af oplysninger mellem skattemyndigheder, bør Kommissionen tillægges gennemførelsesbeføjelser til at vedtage ☒ standardformularer ☒ med et begrænset antal bestanddele, bl.a. med relation til sprogordninger. Af samme årsag bør Kommissionen også tillægges gennemførelsesbeføjelser til at vedtage de nødvendige praktiske foranstaltninger for at opgradere ☒ Common communication Network og ☒ centralregistret med data om det administrative samarbejde på beskatningsområdet. Disse beføjelser bør udøves i

↓ (EU) 2016/2258 betragtning 6

- (73) Nærværende direktiv overholder de grundlæggende rettigheder og de principper, som er anerkendt i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder. I det omfang, hvor nærværende direktiv kræver, at skattemyndighedernes adgang til persondata skal fastlægges ved lov, kræver dette ikke nødvendigvis en lov fra et parlament, for så vidt andet ikke er fastsat i den pågældende medlemsstats forfatningsmæssige orden. Enhver sådan lov bør dog være klar og præcis, og dens anvendelse bør være klar og forudsigelig for de retsundergivne, jf. EU-Domstolens og Den Europæiske Menneskerettighedsdomstols retspraksis.
-

↓ (EU) 2015/2376 betragtning 23

- (74) Målet for nærværende direktiv, nemlig at sikre et effektivt administrativt samarbejde mellem medlemsstaterne på betingelser, som er forenelige med et velfungerende indre marked, kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne, men kan på grund af den påkrævede ensartethed og effektivitet bedre nås på EU-plan; Unionen kan derfor vedtage foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i traktaten om Den Europæiske Union. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går nærværende direktiv ikke videre, end hvad der er nødvendigt for at nå dette mål.
-

↓

- (75) Nærværende direktiv bør ikke berøre medlemsstaternes forpligtelser med hensyn til de i bilag V, del B, angivne frister for gennemførelse af direktiverne i national ret og datoerne for deres anvendelse –
-

↓ 2011/16/EU (tilpasset)

VEDTAGET DETTE DIREKTIV:

KAPITEL I

ALMINDELIGE BESTEMMELSER

Artikel 1

Genstand

1. Nærværende direktiv fastsætter de regler og procedurer, hvorefter medlemsstaterne skal samarbejde indbyrdes med henblik på at udveksle de oplysninger, som kan forudses at være relevante for administrationen og håndhævelsen af medlemsstaternes nationale love vedrørende de i artikel 2 omhandlede skatter.

¹³ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 af 16. februar 2011 om de generelle regler og principper for, hvordan medlemsstaterne skal kontrollere Kommissionens udøvelse af gennemførelsesbeføjelser (EUT L 55 af 28.2.2011, s. 13).

2. Nærværende direktiv fastsætter desuden bestemmelser om elektronisk udveksling af de i stk. 1 omhandlede oplysninger samt de regler og procedurer, hvorefter medlemsstaterne og Kommissionen skal samarbejde om spørgsmål vedrørende koordinering og evaluering.

3. Nærværende direktiv berører ikke anvendelsen i medlemsstaterne af reglerne om gensidig retshjælp i straffesager. Det berører heller ikke opfyldelsen af medlemsstaternes forpligtelser til at indgå et bredere administrativt samarbejde på grundlag af andre retsakter, herunder også bilaterale eller multilaterale aftaler.

Artikel 2

Anvendelsesområde

1. Nærværende direktiv finder anvendelse på alle former for skatter, der opkræves af eller på vegne af en medlemsstat eller en medlemsstats territoriale eller administrative underenheder, herunder de lokale myndigheder.

2. Uanset stk. 1 finder nærværende direktiv ikke anvendelse på merværdi- og toldafgifter eller punktafgifter, der er dækket af anden EU-lovgivning om administrativt samarbejde mellem medlemsstaterne. Nærværende direktiv finder heller ikke anvendelse på obligatoriske sociale bidrag, der skal indbetales til medlemsstaten eller en underenhed i medlemsstaten eller til sociale sikringsinstitutioner, der er etableret i henhold til forvaltningsretlige bestemmelser.

3. De i stk. 1 omhandlede skatter kan under ingen omstændigheder opfattes således, at de omfatter:

- a) gebyrer, f.eks. for attester og andre dokumenter udstedt af offentlige myndigheder,
- b) skyldige beløb af kontraktmæssig karakter, såsom betaling for almenyttige offentlige ydelser.

4. Nærværende direktiv finder anvendelse på de i stk. 1 omhandlede skatter, der opkræves inden for det territorium, hvor traktaterne finder anvendelse, jf. artikel 52 i traktaten om Den Europæiske Union.

Artikel 3

Definitioner

I nærværende direktiv forstås ved:

- 1) en medlemsstats »kompetente myndighed«: den myndighed, der er blevet udpeget af medlemsstaten. Det centrale forbindelseskantor, en forbindelsesafdeling og en kompetent embedsmand anses også for at være kompetente myndigheder, når de handler i henhold til nærværende direktiv ved delegering i medfør af artikel 4
- 2) »centralt forbindelseskantor«: det kontor, der er udpeget som særligt ansvarligt for kontakterne til de øvrige medlemsstater med henblik på det administrative samarbejde
- 3) »forbindelsesafdeling«: ethvert kontor, som ikke er det centrale forbindelseskantor, og som er udpeget til direkte at udveksle oplysninger i henhold til direktiv
- 4) »kompetent embedsmand«: enhver embedsmand, der er bemyndiget til direkte at udveksle oplysninger i henhold til nærværende direktiv

- 5) »bistandssøgende myndighed«: det centrale forbindelseskantor, en forbindelsesafdeling eller enhver kompetent embedsmand i en medlemsstat, som fremsætter en anmodning om bistand på den kompetente myndigheds vegne
- 6) »bistandssøgte myndighed«: det centrale forbindelseskantor, en forbindelsesafdeling eller enhver kompetent embedsmand i en medlemsstat, som modtager en anmodning om bistand på den kompetente myndigheds vegne
- 7) »administrativ undersøgelse«: alle former for kontrol, efterprøvning og andre foranstaltninger, som foretages af medlemsstater i forbindelse med udførelsen af deres opgaver med henblik på at sikre en korrekt anvendelse af skattelovgivningen
- 8) »udveksling af oplysninger efter anmodning«: udveksling af oplysninger foranlediget af en anmodning fra den bistandssøgende medlemsstat til den bistandssøgte medlemsstat i et konkret tilfælde

↓ (EU) 2016/881 Art. 1, nr. 1

- 9) »automatisk udveksling«:

↓ (EU) 2018/822 Art. 1, nr. 1,
litra a), punkt i

- a) i forbindelse med artikel 8, stk. 1, og artikel 9, 10 og 11 systematisk meddelelse til en anden medlemsstat, uden forudgående anmodning, af oplysninger, som er defineret på forhånd, med forud fastsatte regelmæssige intervaller. I forbindelse med artikel 8, stk. 1, vedrører henvisningen til tilgængelige oplysninger de oplysninger i sagsakterne i den medlemsstat, der meddeler oplysningerne, som kan indhentes i medfør af procedurerne til indsamling og behandling af oplysninger i den pågældende medlemsstat

↓ (EU) 2016/881 Art. 1, nr. 1

- b) i forbindelse med artikel 8, stk. 4, systematisk meddelelse af oplysninger, som er defineret på forhånd, om personer, der er hjemmehørende i andre medlemsstater, til den relevante medlemsstat, hvor den pågældende person er hjemmehørende, uden forudgående anmodning og med forud fastsatte regelmæssige intervaller

↓ (EU) 2018/822 Art. 1, nr. 1,
litra a), punkt ii (tilpasset)

- c) i forbindelse med andre bestemmelser i nærværende direktiv end artikel 8, stk. 1 og 4, og artikel 9, 10 og 11 systematisk meddelelse af oplysninger, som er defineret på forhånd, jf. litra a) og b)

↓ (EU) 2016/881 Art. 1, nr. 1
→₁ (EU) 2018/822 Art. 1, nr. 1,
litra a), punkt iii

→₁ I forbindelse med artikel 8, stk. 4 og 7, artikel 25, stk. 2, artikel 30, stk. 3 og 4, og bilag IV tillægges udtrykkene med stort begyndelsesbogstav den betydning, de har i henhold til de tilsvarende definitioner fastsat i bilag I. ← I forbindelse med artikel 10 og bilag III tillægges udtrykkene med stort begyndelsesbogstav den betydning, de har i henhold til de tilsvarende definitioner fastsat i bilag III

↓ 2011/16/EU (tilpasset)

- 10) »spontan udveksling af oplysninger«: ikke-systematisk meddelelse på et hvilket som helst tidspunkt, uden forudgående anmodning, af oplysninger til en anden medlemsstat
- 11) »person«:
- a) en fysisk person
 - b) en juridisk person
 - c) når der i henhold til gældende lovgivning er mulighed for det, en sammenslutning af personer, der kan udføre retshandler, men som ikke har status som juridisk person
 - d) ethvert andet retligt arrangement uanset art og form, med eller uden status som juridisk person, der ejer eller forvalter aktiver, hvoraf der, herunder af indkomst afledt deraf, skal svares en skat, der er omfattet af nærværende direktiv
- 12) »elektronisk«: ved hjælp af elektronisk dataudstyr til behandling, herunder digital kompression, og lagring af data og ved anvendelse af kabel, radio eller optiske teknologier eller andre elektromagnetiske midler
- 13) »CCN-netværk«: den fælles platform, der er baseret på the common communication network (CCN), og som er udviklet af Unionen til alle elektroniske transmissioner mellem de kompetente myndigheder på told- og skatteområdet
-

↓ (EU) 2015/2376 Art. 1, nr. 1,
litra b)

- 14) »grænseoverskridende forhåndstilsagn«: enhver aftale, meddelelse eller andet instrument eller tiltag med tilsvarende virkninger, også hvis udstedt, ændret eller fornyet i forbindelse med skatterevision, der opfylder følgende betingelser:
- a) er udstedt, ændret eller fornyet af eller på vegne af regeringen eller skattemyndigheden i en medlemsstat eller medlemsstatens territoriale eller administrative underafdelinger, herunder lokale myndigheder, uanset om det reelt anvendes
 - b) er udstedt, ændret eller fornyet til en bestemt person eller gruppe af personer, som kan påberåbe sig denne

- c) vedrører fortolkningen eller anvendelsen af en retlig eller administrativ bestemmelse om forvaltning eller håndhævelse af national lovgivning om skatter i medlemsstaten eller medlemsstatens territoriale eller administrative underafdelinger, herunder lokale myndigheder
- d) vedrører en grænseoverskridende transaktion eller et spørgsmål om, hvorvidt aktiviteter, som udøves af en person i en anden jurisdiktion, skaber et fast driftssted
- e) er truffet forud for de transaktioner eller aktiviteter i en anden jurisdiktion, som potentielt skaber et fast driftssted, eller forud for indgivelse af en selvangivelse, som dækker den periode, hvor transaktionen eller rækken af transaktioner eller aktiviteter fandt sted.

Den grænseoverskridende transaktion kan omfatte, men er ikke begrænset til, foretagelse af investeringer, levering af varer, tjenesteydelser eller finansielle midler eller anvendelse af materielle eller immaterielle aktiver og skal ikke nødvendigvis direkte involvere den person, der modtager det grænseoverskridende forhåndstilsagn

15) »forhåndsgodkendt prisfastsættelsesordning«: enhver aftale, meddelelse eller andet instrument eller tiltag med tilsvarende virkninger, også hvis udstedt, ændret eller fornyet i forbindelse med en skatterevision, der opfylder følgende betingelser:

- a) er udstedt, ændret eller fornyet af eller på vegne af regeringen eller skattemyndigheden i en eller flere medlemsstater, herunder enhver territorial eller administrativ underafdeling deraf, herunder lokale myndigheder, uanset om den reelt anvendes
- b) er udstedt, ændret eller fornyet til en bestemt person eller gruppe af personer, som kan påberåbe sig denne
- c) forud for grænseoverskridende transaktioner mellem forbundne foretagender fastsætter et passende sæt af kriterier for fastsættelsen af interne afregningspriser for disse transaktioner eller fastsætter tildeling af fortjeneste til et fast driftssted.

Virksomheder er forbundne foretagender, hvis en af virksomhederne direkte eller indirekte deltager i en anden virksomheds ledelse eller kontrollerer virksomheden, eller hvis de samme personer direkte eller indirekte deltager i virksomhedernes ledelse eller kapital eller kontrollerer virksomheden.

Interne afregningspriser er de priser, som en virksomhed benytter ved overførsel af fysiske varer og immaterielle goder eller ved levering af tjenesteydelser til forbundne foretagender, og »intern prisafregning« skal fortolkes i overensstemmelse hermed

16) i forbindelse med nr. 14) forstås ved »grænseoverskridende transaktion« en transaktion eller række af transaktioner, hvor et eller flere af følgende gælder:

- a) ikke alle parterne i transaktionen eller rækken af transaktioner er skattemæssigt hjemmehørende i den medlemsstat, der udsteder, ændrer eller fornyer det grænseoverskridende forhåndstilsagn
- b) en hvilken som helst af parterne i transaktionen eller rækken af transaktioner er samtidig skattemæssigt hjemmehørende i mere end en jurisdiktion
- c) en af parterne i transaktionen eller rækken af transaktioner driver virksomhed i en anden jurisdiktion gennem et fast driftssted, og transaktionen eller rækken af transaktioner udgør en del af eller hele det faste driftsstedes virksomhed. En

grænseoverskridende transaktion eller række af transaktioner omfatter også ordninger, som en person har med hensyn til forretningsaktiviteter i en anden jurisdiktion, som denne person udøver gennem et fast driftssted

d) transaktionen eller rækken af transaktioner har grænseoverskridende virkning.

I forbindelse med nr. 15) forstås ved »grænseoverskridende transaktion« en transaktion eller række af transaktioner, der involverer forbundne foretagender, som ikke alle er skattemæssigt hjemmehørende i en enkelt jurisdiktions område, eller en transaktion eller række af transaktioner, der har grænseoverskridende virkning

17) i forbindelse med nr. 15) og 16) forstås ved »virksomhed« enhver form for forretningsdrift

↓ (EU) 2018/822 Art. 1, nr. 1, litra b)

18) »grænseoverskridende ordning«: en ordning i enten mere end én medlemsstat eller en medlemsstat og et tredjeland, hvor mindst en af følgende betingelser er opfyldt:

- a) ikke alle deltagerne i ordningen er skattemæssigt hjemmehørende i den samme jurisdiktion
- b) en eller flere af deltagerne i ordningen er samtidig skattemæssigt hjemmehørende i mere end en jurisdiktion
- c) en eller flere af deltagerne i ordningen driver forretning i en anden jurisdiktion gennem et fast driftssted, der er beliggende i denne jurisdiktion, og ordningen udgør en del af eller hele det pågældende faste driftsstedes virksomhed
- d) en eller flere af deltagerne i ordningen udfører en aktivitet i en anden jurisdiktion uden at være skattemæssigt hjemmehørende eller oprette et fast driftssted, der er beliggende i denne jurisdiktion
- e) sådanne ordninger har en mulig indvirkning på den automatiske udveksling af oplysninger eller identifikation af det reelle ejerskab.

Med henblik på denne artikels nr. 18)-25), artikel 11 og bilag IV skal en ordning også omfatte en række ordninger. En ordning kan omfatte flere trin eller dele

19) »indberetningspligtig grænseoverskridende ordning«: enhver grænseoverskridende ordning som indeholder mindst et af de kendetegn, der er fastlagt i bilag IV

20) »kendetegn«: et træk eller en egenskab ved en grænseoverskridende ordning, som antyder, at der er en potentiel risiko for skatteundgåelse, jf. bilag IV

21) »mellemand«: enhver person, som udformer, markedsfører, tilrettelægger eller tilrådighedsstiller med henblik på gennemførelse eller forvalter gennemførelsen af en indberetningspligtig grænseoverskridende ordning.

Det betyder også, at enhver person, som under hensyntagen til alle relevante kendsgerninger og omstændigheder og på grundlag af de foreliggende oplysninger og den relevante ekspertise og forståelse, som er nødvendig for at levere sådanne tjenesteydelser, er bekendt med eller med rimelighed kunne forventes at vide, at vedkommende har forpligtet sig til at yde, direkte eller ved hjælp af andre personer, støtte, assistance eller rådgivning med hensyn til udformning, markedsføring, tilrettelæggelse, tilrådighedsstillelse med henblik på gennemførelsen eller forvaltning af gennemførelsen af en indberetningspligtig grænseoverskridende ordning. Enhver

person har ret til at dokumentere, at denne person ikke var bekendt med og ikke med rimelighed kunne forventes at være bekendt med, at denne person var involveret i en indberetningspligtig grænseoverskridende ordning. Til dette formål kan denne person henvise til alle relevante kendsgerninger og omstændigheder samt de foreliggende oplysninger og dennes relevante ekspertise og forståelse.

For at være mellemmand skal en person opfylde mindst en af følgende yderligere betingelser:

- a) være skattemæssigt hjemmehørende i en medlemsstat
 - b) have et fast driftssted i en medlemsstat, hvorigennem tjenesteydelserne med hensyn til ordningen leveres
 - c) være etableret i eller underlagt lovgivningen i en medlemsstat
 - d) være registreret i en faglig sammenslutning, der beskæftiger sig med juridiske tjenester, beskatningsrelaterede tjenester eller konsulenttjenester i én medlemsstat
- 22) »relevant skatteyder«: enhver person, for hvem en indberetningspligtig grænseoverskridende ordning stilles til rådighed med henblik på gennemførelse, eller som er parat til at gennemføre en indberetningspligtig grænseoverskridende ordning, eller som har gennemført det første skridt i en sådan ordning
- 23) For så vidt angår artikel 11 »forbundet foretagende«: en person, der er knyttet til en anden person på mindst en af følgende måder:
- a) en person medvirker ved forvaltningen af en anden persons sager i kraft af sin mulighed for at udøve en væsentlig indflydelse på den anden person
 - b) en person har en del af kontrollen over en anden person, da førstnævnte besidder en aktiebeholdning, der giver vedkommende mere end 25 % af stemmerettighederne
 - c) en person deltager i en anden persons kapital i kraft af en ejendomsret, som direkte eller indirekte overstiger 25 % af kapitalen
 - d) en person er berettiget til mindst 25 % af en anden persons fortjenester.

Hvis mere end en person deltager, jf. litra a)-d), i ledelsen af, kontrollen med, kapitalen eller fortjenesterne i samme person, betragtes alle de pågældende personer som forbundne foretagender.

Hvis de samme personer deltager, jf. litra a)-d), i ledelsen af, kontrollen med, kapitalen eller fortjenesterne i mere end én person, betragtes alle de pågældende personer som forbundne foretagender.

For så vidt angår dette nummer skal en person, der handler sammen med en anden person for så vidt angår stemmerettigheder eller kapitalejerskab af en enhed, anses som indehaver af deltagelse i alle stemmerettigheder eller hele kapitalen i den pågældende enhed, der er ejet af en anden person.

Ved indirekte deltagelse fastsættes opfyldelsen af kravene i litra c) ved at multiplicere procenterne i alle successive led. En person, der råder over mere end 50 % af stemmerettighederne, anses for at råde over 100 %.

En fysisk person, dennes ægtefælle og dennes slægtninge i opstigende eller nedstigende linje behandles som en enkelt person

- 24) »markedsejnet ordning«: en grænseoverskridende ordning, som udformes, markedsføres, er klar til gennemførelse eller stilles til rådighed for gennemførelsen uden nødvendigvis at være væsentligt tilpasset
- 25) »skræddersyet ordning«: enhver grænseoverskridende ordning, der ikke er en markedsejnet ordning.

↓ 2011/16/EU (tilpasset)

Artikel 4

Organisatoriske bestemmelser

1. Hver medlemsstat meddeler straks Kommissionen om enhver ændring vedrørende den kompetente myndighed for så vidt angår nærværende direktiv som tidligere meddelt i henhold til artikel 4, stk. 1, i direktiv 2011/16 / EU .

Kommissionen stiller oplysningerne til rådighed for de andre medlemsstater og offentliggør en liste over medlemsstaternes myndigheder i *Den Europæiske Unions Tidende*.

2. Den kompetente myndighed i hver medlemsstat udpeger ét centralt forbindelseskantor. Den kompetente myndighed er ansvarlig for at underrette Kommissionen og de andre medlemsstater herom.

Det centrale forbindelseskantor kan også udpeges som ansvarligt for kontakter med Kommissionen. Den kompetente myndighed er ansvarlig for at underrette Kommissionen herom.

3. Den kompetente myndighed i hver medlemsstat kan udpege forbindelsesafdelinger med et ansvarsområde, som er tillagt i overensstemmelse med dens nationale lovgivning eller politik. Det centrale forbindelseskantor er ansvarligt for at ajourføre listen over forbindelsesafdelingerne og gøre den tilgængelig for de centrale forbindelseskontorer i de andre berørte medlemsstater og for Kommissionen.

4. Den kompetente myndighed i hver medlemsstat kan udpege kompetente embedsmænd. Det centrale forbindelseskantor er ansvarligt for at ajourføre listen over de kompetente embedsmænd og gøre den tilgængelig for de centrale forbindelseskontorer i de andre berørte medlemsstater og for Kommissionen.

5. De embedsmænd, der medvirker i det administrative samarbejde i henhold til nærværende direktiv, anses under alle omstændigheder for at være kompetente til dette formål i overensstemmelse med de regler, som de kompetente myndigheder fastlægger.

6. Når en forbindelsesafdeling eller en kompetent embedsmand sender eller modtager en anmodning om samarbejde eller et svar på en sådan anmodning, underretter den/han det centrale forbindelseskantor i sin medlemsstat efter de procedurer, der anvendes i denne medlemsstat.

7. Hvis en forbindelsesafdeling eller en kompetent embedsmand modtager en anmodning om samarbejde, der kræver foranstaltninger, som falder uden for det ansvarsområde, den/han har fået tillagt i overensstemmelse med den nationale lovgivning eller politik i sin medlemsstat, sender den/han straks anmodningen til det centrale forbindelseskantor i sin medlemsstat og underretter den bistanðssøgende myndighed herom. I dette tilfælde begynder perioden i artikel 7 dagen efter, at anmodningen om samarbejde er fremsendt til det centrale forbindelseskantor.

KAPITEL II

UDVEKSLING AF OPLYSNINGER

AFDELING I

UDVEKSLING AF OPLYSNINGER EFTER ANMODNING

Artikel 5

Procedure for udveksling af oplysninger efter anmodning

Efter anmodning fra den bistandssøgende myndighed meddeler den bistandssøgte myndighed den bistandssøgende myndighed enhver oplysning som omhandlet i artikel 1, stk. 1, som den er i besiddelse af, eller som den indhenter i forbindelse med administrative undersøgelser.

Artikel 6

Administrative undersøgelser

1. Den bistandssøgte myndighed lader foretage de administrative undersøgelser, der er nødvendige for at indhente de oplysninger, der er omhandlet i artikel 5.
2. Den i artikel 5 omhandlede anmodning kan indeholde en begrundet anmodning om en specifik administrativ undersøgelse. Hvis den bistandssøgte myndighed ikke finder det nødvendigt med en administrativ undersøgelse, underretter den straks den bistandssøgende myndighed om grundene hertil.
3. Når den bistandssøgte myndighed fremskaffer de ønskede oplysninger eller foretager den ønskede administrative undersøgelse, benytter den samme fremgangsmåde, som hvis den handlede på eget initiativ eller efter anmodning fra en anden myndighed i sin egen medlemsstat.
4. Når den bistandssøgende myndighed specifikt anmoder om det, skal den bistandssøgte myndighed fremsende originaldokumenter, forudsat at det ikke er i strid med gældende bestemmelser i den bistandssøgte myndigheds medlemsstat.

Artikel 7

Tidsfrister

1. Den bistandssøgte myndighed meddeler de i artikel 5 omhandlede oplysninger hurtigst muligt og senest seks måneder fra datoen for modtagelsen af anmodningen.
I tilfælde, hvor de pågældende oplysninger allerede er i den bistandssøgte myndigheds besiddelse, videregives de dog inden to måneder efter denne dato.
2. For visse særlige tilfælde kan den bistandssøgte og den bistandssøgende myndighed aftale andre frister end dem, der er fastsat i stk. 1.
3. Den bistandssøgte myndighed sender straks og under alle omstændigheder senest syv hverdage fra modtagelsen af en anmodning den bistandssøgende myndighed en bekræftelse af modtagelsen, så vidt muligt elektronisk.

4. Inden en måned efter modtagelsen af anmodningen underretter den bistandssøgte myndighed den bistandssøgende myndighed om eventuelle mangler ved anmodningen og om behovet for eventuelle supplerende baggrundsoplysninger. I dette tilfælde begynder fristen i stk. 1 dagen efter, at den bistandssøgte myndighed har modtaget de nødvendige supplerende oplysninger.

5. Når den bistandssøgte myndighed ikke er i stand til at besvare anmodningen inden for den relevante tidsfrist, underretter den straks og under alle omstændigheder inden tre måneder efter modtagelsen af anmodningen den bistandssøgende myndighed om årsagerne til, at tidsfristen ikke kan overholdes, og om, hvornår den mener, den vil kunne besvare anmodningen.

6. Når den bistandssøgte myndighed ikke er i besiddelse af de ønskede oplysninger og er ude af stand til at besvare anmodningen om oplysninger eller afslår det af de grunde, der er omhandlet i artikel 21, underretter den straks og under alle omstændigheder inden en måned efter modtagelsen af anmodningen den bistandssøgende myndighed om årsagerne hertil.

AFDELING II

OBLIGATORISK AUTOMATISK UDVEKSLING AF OPLYSNINGER

Artikel 8

Anvendelsesområde og betingelser for obligatorisk automatisk udveksling af oplysninger

1. Den kompetente myndighed i hver medlemsstat meddeler ved automatisk udveksling den kompetente myndighed i enhver anden medlemsstat tilgængelige oplysninger for så vidt angår beskatningsperioder fra og med den 1. januar 2014 om personer, der er hjemmehørende i den pågældende anden medlemsstat, vedrørende følgende specifikke kategorier af indkomst og kapital, sådan som de skal forstås efter den nationale lovgivning i den medlemsstat, der meddeler oplysningerne:

↓ Berigtigelse, EFT L 162 af
14.6.2013, s. 15

- a) arbejdsindtægt
- b) tantiemer og bestyrelseshonorarer

↓ 2011/16/EU (tilpasset)

- c) livsforsikringsprodukter, der ikke er omfattet af andre EU-retsakter om udveksling af oplysninger og andre lignende foranstaltninger
- d) pensioner
- e) ejendomsret til og indtægt fra fast ejendom.

2. Medlemsstaterne underretter Kommissionen om om enhver ændring af de oplysninger, der er meddelt i henhold til artikel 8, stk. 2, i direktiv 2011/16/EU , med hensyn til de kategorier, der er anført i stk. 1, for hvilke de har oplysninger til rådighed.

↓ 2014/107/EU Art. 1, nr. 2,
litra a)

3. En medlemsstats kompetente myndighed kan meddele en anden medlemsstats kompetente myndighed, at den ikke ønsker at modtage oplysninger om en eller flere af de kategorier af indkomst og kapital, der er nævnt i stk. 1. Den underretter også Kommissionen herom.

En medlemsstat kan anses for ikke at ønske at modtage oplysninger i henhold til stk. 1, hvis den ikke underretter Kommissionen om én eneste kategori, som den har tilgængelige oplysninger om.

↓ 2014/107/EU Art. 1, nr. 2,
litra b) (tilpasset)

4. Hver medlemsstat træffer de nødvendige foranstaltninger med henblik på at kræve at dens Indberettende finansielle institutter anvender de regler for indberetning og passende omhu, som er omhandlet i bilag I og II, og med henblik på at sikre en effektiv gennemførelse og overholdelse af sådanne regler i overensstemmelse med afdeling IX i bilag I.

I henhold til de gældende regler for indberetning og passende omhu, der findes i bilag I og II, meddeler den kompetente myndighed i hver medlemsstat den kompetente myndighed i en anden medlemsstat ved automatisk udveksling inden for den frist, der er fastsat i stk. 5, litra b), følgende oplysninger vedrørende beskatningsperioder fra og med den 1. januar 2016 om en Indberetningspligtig konto:

- a) navn, adresse, Skatteregistreringsnummer eller -numre samt fødselsdato og fødested (for så vidt angår en person) for hver Person, hvorom der skal indberettes, og som er Kontohaver, og for så vidt angår en Enhed, der er Kontohaver, og som efter iagttagelse af regler for passende omhu i overensstemmelse med bilagene bliver identificeret som havende en eller flere Kontrollerende personer, der er Personer, hvorom der skal indberettes, navn, adresse og Skatteregistreringsnummer eller -numre for Enheden og navn, adresse og Skatteregistreringsnummer eller -numre samt fødselsdato og fødested for hver Person, hvorom der skal indberettes
- b) kontonummer (eller hvad der til praktiske formål svarer dertil, hvis et kontonummer ikke forefindes)
- c) det Indberettende finansielle instituts navn og (eventuelle) identifikationsnummer
- d) kontoens saldo eller værdi (herunder, for så vidt angår en Forsikringsaftale med kontantværdi eller Annuitetsaftale, Kontantværdien eller tilbagekøbsværdien) ved udgangen af det relevante kalenderår eller anden relevant indberetningsperiode, eller, hvis kontoen er lukket i løbet af et sådant år eller en sådan periode, kontoens lukning
- e) for så vidt angår en Forvaltningskonto:
 - i) det samlede bruttobeløb af renter, det samlede bruttobeløb af udbytter og det samlede bruttobeløb af anden indkomst genereret med hensyn til de aktiver, der indestår på kontoen, i hvert enkelt tilfælde betalt eller tilskrevet kontoen (eller med hensyn til kontoen) i løbet af kalenderåret eller anden relevant indberetningsperiode, og
 - ii) det samlede bruttoafkast ved salg eller indløsning af Finansielle aktiver, der er betalt eller tilskrevet kontoen i løbet af kalenderåret eller anden relevant

indberetningsperiode, hvor det Indberettende finansielle institut har optrådt som depositar, mægler, forvalter, eller på anden måde som befuldmægtiget for Kontohaveren

- f) for så vidt angår en Indskudskonto, det samlede bruttobeløb af renter betalt til eller tilskrevet kontoen i løbet af kalenderåret eller anden relevant indberetningsperiode
- g) for så vidt angår en konto, der ikke er beskrevet i litra e) eller f), det samlede bruttobeløb betalt til eller godskrevet Kontohaveren med hensyn til kontoen i løbet af kalenderåret eller anden relevant indberetningsperiode, hvor det Indberettende finansielle institut er betalings- eller godskrivningsforpligtet, herunder det samlede beløb af eventuelle indløsningsbeløb betalt til Kontohaveren i løbet af kalenderåret eller anden relevant indberetningsperiode.

Med henblik på udveksling af oplysninger i henhold til dette stykke, medmindre andet er fastsat i dette stykke eller i bilage I og II , fastsættes beløbet og betalingsklassificeringen med hensyn til en Indberetningspligtig konto i overensstemmelse med national lovgivning i den medlemsstat, der meddeler oplysningerne.

Første og andet afsnit i dette stykke har forrang for stk. 1, litra c), eller andre EU-retsinstrumenter, i det omfang den pågældende udveksling af oplysninger er omfattet af anvendelsesområdet i stk. 1, litra c), eller andre EU-retsinstrumenter.

↓ 2014/107/EU Art. 1, nr. 2,
litra d)

5. Meddelelsen af oplysninger finder sted som følger:

- a) for de kategorier, der er fastsat i stk. 1: mindst én gang om året inden for seks måneder efter udgangen af det skatteår i medlemsstaten, i hvilket oplysningerne blev tilgængelige
- b) for de oplysninger, der er fastsat i stk. 4: årligt, senest ni måneder efter udgangen af det kalenderår eller anden relevant indberetningsperiode, som oplysningerne vedrører.

↓ 2011/16/EU (tilpasset)

6. Kommissionen fastlægger ved hjælp af gennemførelsesretsakter de praktiske ordninger for automatisk udveksling af oplysninger. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter proceduren i artikel 32, stk. 2.

↓ 2014/107/EU Art. 1, nr. 2,
litra e) (tilpasset)

7. Med henblik på afsnit B, punkt 1, litra c), og afsnit C, punkt 17, litra g), i afdeling VIII i bilag I, forelægger hver medlemsstat underrette Kommissionen om ændringer i listen over de enheder og konti, der skal behandles som henholdsvis Ikkeindberettende finansielle institutter og undtagne konti , som er forelagt Kommissionen i henhold til artikel 8, stk. 7a, i direktiv 2011/16/EU . Kommissionen offentliggør i *Den Europæiske Unions Tidende* en samlet liste over de modtagne oplysninger og ajourfører listen efter behov.

Medlemsstaterne sikrer, at disse typer af Ikkeindberettende finansielle institutter og Undtagne konti opfylder alle kravene i afsnit B, punkt 1, litra c), og afsnit C, punkt 17, litra g), i

afdeling VIII i bilag I, og navnlig, at et finansielt instituts status som Ikkeindberettende finansielt institut eller en kontos status som Undtagen konto ikke strider mod målene i nærværende direktiv.

↓ 2011/16/EU

8. Hvis medlemsstaterne fastsætter bestemmelser om automatisk udveksling af oplysninger for yderligere kategorier af indkomst og kapital i bilaterale eller multilaterale aftaler, som de indgår med andre medlemsstater, meddeler de disse aftaler til Kommissionen, som stiller dem til rådighed for alle de øvrige medlemsstater.

↓ (EU) 2015/2376 Art. 1, nr. 3
(tilpasset)

Artikel 9

Anvendelsesområde og betingelser for obligatorisk automatisk udveksling af oplysninger om grænseoverskridende forhåndstilsagn og forhåndsgodkendte prisfastsættelsesordninger

1. Den kompetente myndighed i en medlemsstat, hvor et grænseoverskridende forhåndstilsagn eller en forhåndsgodkendt prisfastsættelsesordning er blevet udstedt, ændret eller fornyet efter den 31. december 2016, meddeler ved automatisk udveksling oplysninger herom til de kompetente myndigheder i alle andre medlemsstater og til Kommissionen, med forbehold af de tilfælde, der er nævnt i stk. 7 i denne artikel, og i overensstemmelse med gældende praktiske bestemmelser, der vedtages i henhold til artikel 25.

2. Bilaterale eller multilaterale forhåndsgodkendte prisfastsættelsesordninger med tredjelande er udelukket fra anvendelsesområdet for automatisk udveksling af oplysninger i henhold til denne artikel, hvis den internationale beskatningsaftale, den forhåndsgodkendte prisfastsættelsesordning er blevet forhandlet i henhold til, ikke tillader dens videregivelse til tredjeparter. Oplysninger om sådanne bilaterale eller multilaterale forhåndsgodkendte prisfastsættelsesordninger skal udveksles i henhold til artikel 13, når videregivelsen af oplysninger er tilladt i henhold til den internationale beskatningsaftale, den forhåndsgodkendte prisfastsættelsesordning er blevet forhandlet i henhold til, og den kompetente myndighed i tredjelandet giver sin tilladelse til, at oplysningerne kan videregives.

Hvis automatisk udveksling af oplysninger vedrørende bilaterale eller multilaterale forhåndsgodkendte prisfastsættelsesordninger i henhold til første afsnit, første punktum, er udelukket, udveksles de oplysninger, der er anført i stk. 5, og som er omhandlet i den anmodning, der har ført til udstedelse af en sådan bilateral eller multilateral forhåndsgodkendt prisfastsættelsesordning, imidlertid i stedet i henhold til stk. 1.

3. Stk. 1 finder ikke anvendelse, i tilfælde af at et grænseoverskridende forhåndstilsagn udelukkende vedrører og involverer skatteanliggender for en eller flere fysiske personer.

4. Udvekslingen af oplysninger finder sted inden for tre måneder efter udgangen af den halvdel af det kalenderår, hvor det grænseoverskridende forhåndstilsagn eller den forhåndsgodkendte prisfastsættelsesordning blev udstedt, ændret eller fornyet.

5. Oplysninger, der skal meddeles af en medlemsstat i medfør af stk. 1, skal omfatte følgende:

- a) identifikation af personen, bortset fra en fysisk person, og i givet fald den gruppe af personer, som den tilhører

- b) et resumé af indholdet af det grænseoverskridende forhåndstilsagn eller den forhåndsgodkendte prisfastsættelsesordning, herunder en beskrivelse af de relevante forretningsaktiviteter eller transaktioner eller række af transaktioner i abstrakte vendinger, der ikke medfører videregivelse af en erhvervsmæssig, industriel eller faglig hemmelighed, en fremstillingsmetode eller oplysninger, hvis videregivelse ville stride mod almene interesser
- c) datoerne for udstedelse, ændring eller fornyelse af det grænseoverskridende forhåndstilsagn eller den forhåndsgodkendte prisfastsættelsesordning
- d) startdatoen på gyldighedsperioden for det grænseoverskridende forhåndstilsagn eller den forhåndsgodkendte prisfastsættelsesordning, hvis angivet
- e) slutdatoen på gyldighedsperioden for det grænseoverskridende forhåndstilsagn eller den forhåndsgodkendte prisfastsættelsesordning, hvis angivet
- f) type grænseoverskridende forhåndstilsagn eller forhåndsgodkendt prisfastsættelsesordning
- g) beløbet for transaktionen eller rækken af transaktioner vedrørende det grænseoverskridende forhåndstilsagn eller den forhåndsgodkendte prisfastsættelsesordning, hvis der henvises til et sådant beløb i det grænseoverskridende forhåndstilsagn eller den forhåndsgodkendte prisfastsættelsesordning
- h) beskrivelse af det sæt af kriterier, der anvendes til at fastsætte interne afregningspriser eller selve den interne afregningspris i tilfælde af en forhåndsgodkendt prisfastsættelsesordning
- i) identifikation af den metode, der anvendes til at fastsætte interne afregningspriser eller selve den interne afregningspris i tilfælde af en forhåndsgodkendt prisfastsættelsesordning
- j) identifikation af eventuelle andre medlemsstater, som sandsynligvis vil blive berørt af det grænseoverskridende forhåndstilsagn eller den forhåndsgodkendte prisfastsættelsesordning
- k) identifikation af enhver person, bortset fra en fysisk person, i eventuelle andre medlemsstater, som sandsynligvis vil blive berørt af det grænseoverskridende forhåndstilsagn eller den forhåndsgodkendte prisfastsættelsesordning (med angivelse af, hvilke medlemsstater de berørte personer har tilknytning til)
- l) angivelse af, om de oplysninger, der meddeles, er baseret på selve det grænseoverskridende forhåndstilsagn eller den forhåndsgodkendte prisfastsættelsesordning eller på den anmodning, der er omhandlet i stk. 2, andet afsnit.

6. For at lette udvekslingen af de oplysninger, der er omhandlet i stk. 5 i denne artikel, vedtager Kommissionen de praktiske bestemmelser, der er nødvendige for gennemførelsen af denne artikel, herunder foranstaltninger, der skal standardisere meddelelsen af oplysninger i henhold til stk. 5 i denne artikel, som led i proceduren for fastlæggelse af den standardformular, der er omhandlet i artikel 24, stk. 5.

7. Oplysningerne, der er omhandlet i stk. 5, litra a), b), h) og k), skal ikke meddeles Kommissionen.

8. Medlemsstaterne kan i henhold til artikel 5 og under henvisning til artikel 25, stk. 4, anmode om yderligere oplysninger, herunder den fulde tekst til et grænseoverskridende forhåndstilsagn eller en forhåndsgodkendt prisfastsættelsesordning.

↓ (EU) 2016/881 Art. 1, nr. 2
(tilpasset)

Artikel 10

Anvendelsesområde og betingelser for obligatorisk automatisk udveksling af oplysninger vedrørende land for land-rapporter

1. Hver medlemsstat træffer de fornødne foranstaltninger med henblik på at kræve, at det Ultimative Moderselskab i en Multinational Koncern, der er skattemæssigt hjemmehørende i den pågældende medlemsstat, eller enhver anden Rapporterende Enhed, jf. bilag III, afdeling II, indgiver en land for land-rapport vedrørende sit Rapporteringsår senest 12 måneder efter den sidste dag i Rapporteringsåret for den Multinationale Koncern, jf. bilag III, afdeling II.
2. Den kompetente myndighed i den medlemsstat, som modtager land for land-rapporten i medfør af stk. 1, skal ved hjælp af automatisk udveksling og inden for den i stk. 4 fastsatte frist meddele land for land-rapporten til enhver anden medlemsstat, i hvilken en eller flere Koncernenheder i den Multinationale Koncern, som den Rapporterende Enhed er en del af, ifølge oplysningerne i land for land-rapporten enten er skattemæssigt hjemmehørende i eller er skattepligtige for så vidt angår de forretningsaktiviteter, der drives gennem et fast driftssted.
3. Land for land-rapporten skal indeholde følgende oplysninger om den Multinationale Koncern:
 - a) oplysninger for hele Koncernen vedrørende den samlede omsætning, overskud (underskud) før selskabsskat, indbetalt selskabsskat, beregnet selskabsskat, vedtaget kapital, akkumuleret fortjeneste, antal ansatte samt andre materielle aktiver end likvide midler for hver jurisdiktion, som den Multinationale Koncern opererer i
 - b) identifikation af alle Koncernenheder i den Multinationale Koncern med angivelse af jurisdiktionen for hver enkelt Koncernenheds skattemæssige hjemsted samt af den jurisdiktion, efter hvis lovgivning Koncernenheden er organiseret, hvis den er forskellig fra jurisdiktionen for det skattemæssige hjemsted, samt af Koncernenhedens primære forretningsaktiviteter.
4. Meddelelsen skal foretages senest 15 måneder efter den sidste dag i den Multinationale Koncerns regnskabsår, som land for land-rapporten vedrører.

Artikel 11

Anvendelsesområde og betingelser for obligatorisk automatisk udveksling af oplysninger vedrørende indberetningspligtige grænseoverskridende ordninger

1. Hver medlemsstat træffer de nødvendige foranstaltninger for at kræve, at mellemmand indgiver oplysninger, som de er bekendt med, i besiddelse af eller kontrollerer, om indberetningspligtige grænseoverskridende ordninger til de kompetente myndigheder inden 30 dage fra:

- a) dagen efter den indberetningspligtige grænseoverskridende ordning stilles til rådighed med henblik på gennemførelse
- b) dagen efter at den indberetningspligtige grænseoverskridende ordning er klar til gennemførelse
- c) dagen hvor det første skridt i gennemførelsen af den indberetningspligtige grænseoverskridende ordning er taget, afhængigt af hvad der indtræffer først.

Uanset første afsnit påhviler det også mellemmand, der er omhandlet i artikel 3, nr. 21), andet afsnit, at indgive oplysninger inden 30 dage fra dagen efter den dato, hvor de direkte eller ved hjælp af andre personer har ydet støtte, assistance eller rådgivning.

2. I tilfælde af markedsegnede ordninger skal medlemsstaterne træffe de nødvendige foranstaltninger til at kræve, at mellemmanden aflægger periodisk beretning hver tredje måned, som giver en opdatering, der indeholder nye oplysninger som omhandlet i stk. 14, litra a), d), g) og h), der er blevet tilgængelige, siden den seneste beretning blev indgivet.

3. Hvis mellemmanden er forpligtet til at indgive oplysninger om indberetningspligtige grænseoverskridende ordninger til de kompetente myndigheder i mere end én medlemsstat, skal sådanne oplysninger kun indgives i den medlemsstat, der optræder først i følgende liste:

- a) medlemsstaten, hvor mellemmanden er skattemæssigt hjemmehørende
- b) medlemsstaten, hvor mellemmanden har sit faste driftssted, hvorigennem tjenesteydelserne i forbindelse med ordningen leveres
- c) medlemsstaten, hvor mellemmanden er etableret eller underlagt lovgivningen
- d) medlemsstaten, hvor mellemmanden er registreret i en faglig sammenslutning, der beskæftiger sig med juridiske tjenester, beskatningsrelaterede tjenester eller konsulenttjenester.

4. Hvor der i henhold til stk. 3 er flere forpligtelser til indberetning, er mellemmanden fritaget fra at skulle indgive oplysninger, hvis den pågældende i overensstemmelse med national lovgivning kan godtgøre, at de samme oplysninger er blevet indgivet i en anden medlemsstat.

5. Hver medlemsstat kan træffe de nødvendige foranstaltninger for at give mellemmanden ret til en fritagelse fra at skulle indgive oplysninger om en indberetningspligtig grænseoverskridende ordning, hvis indberetningspligten krænker fortroligheden af korrespondancen mellem advokat og klient, eller en tilsvarende lovbaseret tavshedspligt i henhold til medlemsstatens nationale lovgivning. I sådanne tilfælde træffer hver medlemsstat de nødvendige foranstaltninger for at kræve, at mellemmand straks underretter enhver anden

mellemand eller, hvis der ikke findes nogen mellemand, den relevante skatteyder om deres indberetningsforpligtelser i henhold til stk. 6.

Mellemmænd kan kun være berettiget til en fritagelse i henhold til første afsnit i det omfang, de opererer inden for grænserne af den relevante nationale lovgivning, der definerer deres erhverv.

6. Hver medlemsstat træffer de nødvendige foranstaltninger for at kræve, at hvis der ikke findes nogen mellemand, eller hvis mellemanden underretter den relevante skatteyder eller en anden mellemand om anvendelsen af en fritagelse i henhold til stk. 5, påhviler forpligtelsen til at indgive oplysninger om en indberetningspligtig grænseoverskridende ordning den anden underrettede mellemand eller, hvis der ikke findes nogen mellemand, den relevante skatteyder.

7. Den relevante skatteyder, som har indberetningspligten, indgiver oplysningerne senest 30 dage fra dagen efter den dato, hvor den indberetningspligtige grænseoverskridende ordning stilles til rådighed til gennemførelse for den relevante skatteyder eller er klar til gennemførelse af den relevante skatteyder, eller når det første skridt i gennemførelsen heraf er blevet taget i relation til den relevante skatteyder, afhængigt af hvad der indtræffer først.

Hvis den relevante skatteyder er forpligtet til at indgive oplysninger om den indberetningspligtige grænseoverskridende ordning til de kompetente myndigheder i mere end én medlemsstat, skal sådanne oplysninger kun indgives til de kompetente myndigheder i den medlemsstat, der optræder først i følgende liste:

- a) i den medlemsstat, hvor den relevante skatteyder er skattemæssigt hjemmehørende
- b) i den medlemsstat, hvor den relevante skatteyder har et fast driftssted, der nyder godt af ordningen
- c) i den medlemsstat, hvor den relevante skatteyder oppebærer indkomst eller genererer overskud, selv om den relevante skatteyder ikke er skattemæssigt hjemmehørende og ikke har et fast driftssted i en medlemsstat
- d) i den medlemsstat, hvor den relevante skatteyder udøver en aktivitet, selv om den relevante skatteyder ikke er skattemæssigt hjemmehørende og ikke har noget fast driftssted i nogen medlemsstat.

8. Hvor der i henhold til stk. 7 er flere forpligtelser til indberetning, er den relevante skatteyder fritaget fra at skulle indgive oplysninger, hvis vedkommende i overensstemmelse med national lovgivning kan godtgøre, at de samme oplysninger er blevet indgivet i en anden medlemsstat.

9. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger for at kræve, at hvis der er mere end en enkelt mellemand, påhviler forpligtelsen til at indgive oplysninger om den indberetningspligtige grænseoverskridende ordning alle mellemmænd, der er involveret i samme indberetningspligtige grænseoverskridende ordning.

En mellemand er kun fritaget fra at skulle indgive oplysninger i det omfang, vedkommende kan godtgøre i overensstemmelse med national lovgivning, at de samme oplysninger, der er omhandlet i stk. 14, allerede er indgivet af en anden mellemand.

10. Hver medlemsstat træffer de nødvendige foranstaltninger for at kræve, at hvis indberetningspligten påhviler den relevante skatteyder, og hvis der er mere end én relevant skatteyder, er den relevante skatteyder, der skal indgive oplysninger i overensstemmelse med stk. 6, den første i følgende liste:

- a) Den relevante skatteyder, som indgik den indberetningspligtige grænseoverskridende ordning med mellemmanden
- b) Den relevante skatteyder, som forvalter gennemførelsen af ordningen.

Enhver relevant skatteyder er kun fritaget fra at skulle indgive oplysninger i det omfang, vedkommende i overensstemmelse med national lovgivning kan godtgøre, at de samme oplysninger, der er omhandlet i stk. 14, allerede er indgivet af en anden relevant skatteyder.

11. Hver medlemsstat kan træffe de nødvendige foranstaltninger for at kræve, at hver relevant skatteyder skal indgive oplysninger om sin brug af ordningen til skattemyndighederne i hvert år, vedkommende bruger den.

→₁ 12. Hver medlemsstat træffer de nødvendige foranstaltninger for at pålægge mellemmand og relevante skatteydere at indgive oplysninger om indberetningspligtige grænseoverskridende ordninger, hvor det første skridt blev gennemført mellem den 25. juni 2018 og den 30. juni 2020. Mellemmænd og relevante skatteydere skal indgive oplysninger om disse indberetningspligtige grænseoverskridende ordninger senest den 31. august 2020. ←

13. Den kompetente myndighed i en medlemsstat, hvor oplysningerne er indgivet i henhold til denne artikels stk. 1-12, skal gennem en automatisk udveksling videregive de i denne artikels stk. 14 anførte oplysninger til de kompetente myndigheder i alle øvrige medlemsstater i overensstemmelse med bestemmelserne om den praktiske gennemførelse i artikel 25.

14. De oplysninger, som den kompetente myndighed i medlemsstaten skal videregive i henhold til stk. 13, skal eventuelt omfatte følgende:

- a) identifikation af mellemmand og relevante skatteydere, herunder deres navn, fødselsdato og fødested (i tilfælde af et individ), skattemæssige hjemsted, skatteregistreringsnummer, og i givet fald af de personer, der er forbundne foretagender i forhold til den relevante skatteyder
- b) nærmere oplysninger om de i bilag IV fastlagte kendetegn, der gør den grænseoverskridende ordning indberetningspligtig
- c) en sammenfatning af indholdet af den indberetningspligtige grænseoverskridende ordning, herunder angivelse af et eventuelt navn, hvorunder den almindeligvis er kendt, og en abstrakt beskrivelse af de pågældende forretningsaktiviteter eller ordninger, uden at det fører til offentliggørelse af erhvervmæssige, industrielle eller faglige hemmeligheder, en fremstillingsmetode eller oplysninger, hvis videregivelse ville stride mod almene interesser
- d) den dato, hvor det første skridt i gennemførelsen af den indberetningspligtige grænseoverskridende ordning er eller vil blive taget
- e) oplysninger om de nationale bestemmelser, der udgør grundlaget for den indberetningspligtige grænseoverskridende ordning
- f) værdien af den indberetningspligtige grænseoverskridende ordning

- g) identifikation af den/de relevante skatteyder(e)s medlemsstat og enhver anden medlemsstat, som sandsynligvis vil blive berørt af den indberetningspligtige grænseoverskridende ordning
- h) identifikation af eventuelle andre personer i en medlemsstat, der sandsynligvis vil blive berørt af den indberetningspligtige grænseoverskridende ordning med en angivelse af, hvilke medlemsstater denne person er knyttet til.

15. Reagerer en skattemyndighed ikke på en indberetningspligtig grænseoverskridende ordning, indebærer dette ikke en accept af gyldigheden eller den skattemæssige behandling af denne ordning.

16. For at lette udvekslingen af de oplysninger, der er omhandlet i denne artikels stk. 13, vedtager Kommissionen de bestemmelser, der er nødvendige for den praktiske gennemførelse af denne artikel, herunder foranstaltninger, der skal standardisere meddelelsen af oplysninger i henhold til denne artikels stk. 14, som led i proceduren for fastlæggelse af den standardformular, der er omhandlet i artikel 24, stk. 5.

17. Kommissionen har ikke adgang til de oplysninger, der er omhandlet i stk. 14, litra a), c) og h).

18. Den automatiske udveksling af oplysninger skal finde sted inden for én måned efter udløbet af det kvartal, hvor oplysningerne blev indgivet. De første oplysninger meddeles senest den 31. oktober 2020.

↓ (EU) 2015/2376 Art. 1, nr. 3
(tilpasset)

Artikel 12

⊗ Udvidelse af anvendelsesområdet for ⊗ automatiske udvekslinger

Kommissionen forelægger, hvis det er hensigtsmæssigt, et forslag for Rådet om de kategorier og de betingelser, der er fastsat i artikel 8, stk. 1, herunder betingelsen om, at oplysninger om personer, der er hjemmehørende i andre medlemsstater, skal være tilgængelige, eller de elementer, der er omhandlet i artikel 8, stk. 4, eller begge.

Ved gennemgangen af et forslag, der er forelagt af Kommissionen, overvejer Rådet en yderligere styrkelse af effektiviteten og funktionaliteten af den automatiske udveksling af oplysninger og en højnelse af standarden herfor med henblik på at fastsætte, at:

- a) den kompetente myndighed i hver medlemsstat ved automatisk udveksling meddeler den kompetente myndighed i en anden medlemsstat oplysninger, for så vidt angår beskatningsperioder fra og med den 1. januar 2019, om personer, der er hjemmehørende i den pågældende anden medlemsstat, vedrørende alle de kategorier af indkomst og kapital, som er anført i artikel 8, stk. 1, sådan som de skal forstås efter den nationale lovgivning i den medlemsstat, der meddeler oplysningerne
- b) listerne over kategorier og elementer i artikel 8, stk. 1 og 4, udvides til også at omfatte andre kategorier og elementer, herunder royalties.

AFDELING III

SPONTAN UDVEKSLING AF OPLYSNINGER

Artikel 13

Anvendelsesområde og betingelser for spontan udveksling af oplysninger

1. Den kompetente myndighed i hver medlemsstat meddeler de i artikel 1, stk. 1, omhandlede oplysninger til den kompetente myndighed i enhver anden berørt medlemsstat i ethvert af følgende tilfælde:

- a) en medlemsstats kompetente myndighed har grund til at formode, at der kan blive tale om et tab af skatteindtægter i den anden medlemsstat
- b) en skattepligtig person opnår i én medlemsstat en skattenedsættelse eller skattefritagelse, der ville medføre skatteforhøjelse eller beskatning i den anden medlemsstat
- c) forretninger mellem en skattepligtig person i én medlemsstat og en skattepligtig person i den anden medlemsstat foretages via et eller flere lande på en måde, der vil kunne indebære, at der opnås en skattebesparelse i en af disse medlemsstater eller i dem begge
- d) en medlemsstats kompetente myndighed har grund til at formode, at der er tale om en skattebesparelse som følge af fiktive overførsler af overskud inden for grupper af virksomheder
- e) der indsamles i en medlemsstat som følge af oplysninger, der er meddelt af den kompetente myndighed i den anden medlemsstat, oplysninger, som kan anvendes ved skatteansættelsen i denne anden medlemsstat.

2. Hver medlemsstats kompetente myndigheder kan ved spontan udveksling meddele de andre medlemsstaters kompetente myndigheder oplysninger, som de har kendskab til, og som kan være nyttige for de andre medlemsstaters kompetente myndigheder.

Artikel 14

Tidsfrister

1. Den kompetente myndighed, for hvilken de i artikel 13, stk. 1, omhandlede oplysninger bliver tilgængelige, meddeler disse oplysninger til den kompetente myndighed i enhver anden berørt medlemsstat hurtigst muligt og senest en måned, efter at de blev tilgængelige.

2. Den kompetente myndighed, til hvilken oplysningerne er meddelt i henhold til artikel 13, bekræfter omgående og under alle omstændigheder senest syv hverdage efter modtagelsen, om muligt elektronisk, modtagelsen af oplysningerne over for den kompetente myndighed, der leverede oplysningerne.

KAPITEL III

ANDRE FORMER FOR ADMINISTRATIVT SAMARBEJDE

AFDELING I

TILSTEDEVÆRELSE I ADMINISTRATIVE KONTORER OG DELTAGELSE I ADMINISTRATIVE UNDERSØGELSER

Artikel 15

Anvendelsesområde og betingelser

1. Efter aftale mellem den bistandssøgende og den bistandssøgte myndighed og i overensstemmelse med de bestemmelser, som sidstnævnte har fastsat, kan embedsmænd, der er bemyndiget af den bistandssøgende myndighed, med henblik på at udveksle de i artikel 1, stk. 1, omhandlede oplysninger:

- a) være til stede i de kontorer, hvor de administrative myndigheder i den bistandssøgte myndigheds medlemsstat udfører deres opgaver
- b) være til stede under de administrative undersøgelser, der finder sted på den bistandssøgte medlemsstats område.

Hvis de ønskede oplysninger er indeholdt i dokumentation, som den bistandssøgte myndigheds embedsmænd har adgang til, udleveres der kopi heraf til embedsmændene fra den bistandssøgende myndighed.

2. For så vidt det er tilladt i henhold til den bistandssøgte medlemsstats lovgivning, kan den i stk. 1 omhandlede aftale fastsætte, at embedsmænd fra den bistandssøgende myndighed, når de er til stede under administrative undersøgelser, kan interviewe enkeltpersoner og gennemgå sagsakter.

Afviser den person, der undersøges, at respektere de kontrolforanstaltninger, der iværksættes af den bistandssøgende myndigheds embedsmænd, betragtes dette af den bistandssøgte myndighed som en afvisning over for sidstnævnte myndigheds embedsmænd.

3. Embedsmænd, som er bemyndiget af den bistandssøgende medlemsstat og er til stede i en anden medlemsstat i medfør af stk. 1, skal til enhver tid kunne fremvise en skriftlig fuldmagt med angivelse af deres identitet og deres officielle adkomst til at medvirke i sagen.

AFDELING II

SAMTIDIG KONTROL

Artikel 16

Samtidig kontrol

1. Når to eller flere medlemsstater aftaler at foretage samtidig kontrol på hver sit område af en eller flere personer, som er af fælles eller komplementær interesse, med henblik på at udveksle de således tilvejebragte oplysninger, finder stk. 2, 3 og 4 anvendelse.

2. Den kompetente myndighed i hver medlemsstat udpeger uafhængigt de personer, den har til hensigt at indstille til samtidig kontrol. Den underretter den kompetente myndighed i de andre berørte medlemsstater om de tilfælde, den foreslår med henblik på samtidig kontrol, og begrundet sit valg.

Den angiver, inden for hvilken periode kontrollen skal finde sted.

3. Den kompetente myndighed i hver af de berørte medlemsstater beslutter, om den ønsker at deltage i den samtidig kontrol. Den bekræfter over for den myndighed, der foreslår en samtidig kontrol, at den accepterer at deltage i kontrollen, eller giver et begrundet afslag.

4. Den kompetente myndighed i hver af de berørte medlemsstater udpeger en repræsentant, som har ansvaret for at lede og koordinere kontrollen.

AFDELING III

ADMINISTRATIV MEDDELELSE

Artikel 17

Anmodning om meddelelse

1. Efter anmodning fra den kompetente myndighed i en medlemsstat meddeler den kompetente myndighed i en anden medlemsstat i overensstemmelse med reglerne for meddelelse af tilsvarende akter i den bistandssøgte medlemsstat adressaten alle akter og afgørelser fra de administrative myndigheder i den bistandssøgende medlemsstat, som vedrører anvendelsen på dens område af den skattelovgivning, der er omfattet af nærværende direktiv.

2. Anmodninger om meddelelse skal indeholde en angivelse af genstanden for den akt eller afgørelse, der skal meddeles, adressatens navn og adresse og enhver anden oplysning, der kan bidrage til at identificere adressaten.

3. Den bistandssøgte myndighed underretter omgående den bistandssøgende myndighed om, hvordan anmodningen følges op, og oplyser navnlig datoen for, hvornår adressaten har fået meddelelse om akten eller afgørelsen.

4. Den bistandssøgende myndighed anmoder kun om meddelelse i henhold til denne artikel, når den ikke er i stand til at give meddelelse i overensstemmelse med reglerne for meddelelse af de pågældende akter i den bistandssøgende medlemsstat, eller når en sådan meddelelse ville medføre uforholdsmæssigt store vanskeligheder. Den kompetente myndighed i en medlemsstat kan meddele et dokument ved anbefalet brev eller elektronisk direkte til en person på en anden medlemsstats område.

AFDELING IV

FEEDBACK

Artikel 18

Betingelser

1. Når en kompetent myndighed giver oplysninger i henhold til artikel 5 eller 13, kan den bede den kompetente myndighed, der modtager oplysningerne, om at sende feedback herom. Hvis der bedes om feedback, skal den kompetente myndighed, der har modtaget

oplysningerne, med forbehold af de regler om fortrolighed med hensyn til skatteforhold og databeskyttelse, der gælder i dens medlemsstat, sende feedback til den kompetente myndighed, der har leveret oplysninger, så hurtigt som muligt og senest tre måneder, efter at resultatet af anvendelsen af de ønskede oplysninger er kendt. Kommissionen fastsætter ☒ ved gennemførelsesretsakter ☒ nærmere bestemmelser om den praktiske gennemførelse ☒ . Disse gennemførelsesretsakter vedtages ☒ efter proceduren i artikel 32, stk. 2.

2. Medlemsstaternes kompetente myndigheder sender feedback om den automatiske udveksling af oplysninger til de øvrige berørte medlemsstater en gang om året i overensstemmelse med de praktiske ordninger, der er indgået aftale om bilateralt.

AFDELING V

UDVEKSLING AF BEDSTE PRAKSIS OG ERFARINGER

Artikel 19

Anvendelsesområde og betingelser

1. Medlemsstaterne undersøger og evaluerer sammen med Kommissionen det administrative samarbejde, der finder sted i henhold til nærværende direktiv, og udveksler de erfaringer, de har gjort, for at forbedre samarbejdet og, når det er relevant, fastsætte regler inden for de pågældende områder.

2. Medlemsstaterne kan sammen med Kommissionen udstede retningslinjer om ethvert aspekt, der måtte være nødvendigt for at kunne udveksle bedste praksis og erfaringer.

KAPITEL IV

BETINGELSER FOR DET ADMINISTRATIVE SAMARBEJDE

Artikel 20

Videregivelse af oplysninger og dokumenter

1. Oplysninger, der under en eller anden form videregives mellem medlemsstater i medfør af nærværende direktiv, er omfattet af tavshedspligt og nyder samme beskyttelse som den, der gælder for tilsvarende oplysninger i henhold til lovgivningen i den medlemsstat, der modtager dem. Sådanne oplysninger kan anvendes til administration og håndhævelse af medlemsstaternes nationale love vedrørende de skatter, der er nævnt i artikel 2.

Sådanne oplysninger kan også anvendes til ansættelse og håndhævelse af andre skatter og afgifter, der er omfattet af artikel 2 i Rådets direktiv 2010/24/EU¹⁴, eller til ansættelse og håndhævelse af obligatoriske sociale bidrag.

Endvidere kan de anvendes i forbindelse med retslige og administrative procedurer, som kan medføre anvendelse af sanktioner, og som indledes på grund af overtrædelse af skattelovgivningen, med forbehold af generelle regler og bestemmelser om sagsøgtes og vidners rettigheder i sådanne procedurer.

2. Med tilladelse fra den kompetente myndighed i den medlemsstat, der videregiver oplysninger i henhold til nærværende direktiv, og kun i det omfang, dette er tilladt i henhold

¹⁴ Rådets direktiv 2010/24/EU af 16. marts 2010 om gensidig bistand ved inddrivelse af fordringer i forbindelse med skatter, afgifter og andre foranstaltninger (EUT L 84 af 31.3.2010, s. 1).

til lovgivningen i den medlemsstat, hvor den myndighed, der modtager oplysninger, er hjemmehørende, kan oplysninger og dokumenter, der modtages i henhold til nærværende direktiv, anvendes til andre formål end dem, der er nævnt i stk. 1. En sådan tilladelse gives, hvis oplysningerne kan anvendes til lignende formål i den medlemsstat, hvor den kompetente myndighed, der videregiver oplysningerne, er hjemmehørende.

3. Når den kompetente myndighed i en medlemsstat finder, at oplysninger, den har modtaget fra den kompetente myndighed i en anden medlemsstat, kan være til nytte til de formål, der er nævnt i stk. 1, for den kompetente myndighed i en tredje medlemsstat, kan den videregive disse oplysninger til den sidstnævnte kompetente myndighed, forudsat at videregivelsen sker i overensstemmelse med de regler og procedurer, der er fastsat i nærværende direktiv. Den underretter den kompetente myndighed i den medlemsstat, som oplysningerne hidrører fra, om sin hensigt om at meddele en tredje medlemsstat disse oplysninger. Den medlemsstat, som oplysningerne hidrører fra, kan modsætte sig dette inden ti arbejdsdage fra modtagelsen af underretningen fra den medlemsstat, der ønsker at meddele oplysningerne.

4. Tilladelse til at anvende oplysninger i henhold til stk. 2, der er blevet fremsendt i henhold til stk. 3, kan kun gives af den kompetente myndighed i den medlemsstat, hvor oplysningerne har deres oprindelse.

5. Oplysninger, rapporter, attester og andre dokumenter samt bekræftede kopier eller uddrag af sådanne dokumenter, som den bistandssøgte myndighed har fået kendskab til og videresendt til den bistandssøgende myndighed i henhold til nærværende direktiv, kan påberåbes som bevismateriale af de kompetente instanser i den bistandssøgende medlemsstat på samme måde som tilsvarende oplysninger, rapporter, attester og andre dokumenter, der er fremsendt af en myndighed i denne medlemsstat.

↓ (EU) 2016/881 Art. 1, nr. 3

6. Uanset denne artikels stk. 1-4 anvendes oplysninger, der videregives mellem medlemsstater i henhold til artikel 10, til vurdering af betydelige risici ved interne afregningspriser og andre risici forbundet med udhuling af skattegrundlaget og overførsel af overskud, herunder til vurdering af risikoen for, at medlemmerne af den Multinationale Koncern ikke overholder gældende regler for intern afregning, og, hvis det er hensigtsmæssigt, til økonomiske og statistiske analyser. Reguleringer af interne afregningspriser, der foretages af den modtagende medlemsstats skattemyndigheder, må ikke baseres på oplysninger, der er udvekslet i henhold til artikel 10. Uanset ovenstående er der ikke forbud mod at anvende oplysninger, der videregives mellem medlemsstater i henhold til artikel 10, som grundlag for yderligere undersøgelser af den Multinationale Koncerns ordninger for interne afregningspriser eller af andre skattemæssige forhold i forbindelse med en skatterevision og som følge heraf eventuelt foretage passende reguleringer af en Koncernenheds skattepligtige indkomst.

↓ 2011/16/EU (tilpasset)

Artikel 21

Begrænsninger

1. En bistandssøgt myndighed i en medlemsstat giver en bistandssøgende myndighed i en anden medlemsstat de oplysninger, der er nævnt i artikel 5, på betingelse af, at den bistandssøgende myndighed har udtømt de sædvanlige informationskilder, som den efter

omstændighederne kunne have brugt til at få de ønskede oplysninger uden fare for, at dets mål bringes i fare.

2. Nærværende direktiv forpligter ikke en bistandssøgt medlemsstat til at foretage undersøgelser eller meddele oplysninger, hvis det ville være i strid med dens lovgivning at foretage sådanne undersøgelser eller indhente de efterspurgte oplysninger til eget brug.

3. Den bistandssøgte medlemsstats kompetente myndighed kan afslå at meddele oplysninger, når den bistandssøgende medlemsstat af retlige grunde ikke er i stand til at stille tilsvarende oplysninger til rådighed.

4. Meddelelse af oplysninger kan afslås, hvis det vil føre til videregivelse af en erhvervsmæssig, industriel eller faglig hemmelighed, en fremstillingsmetode eller oplysninger, hvis videregivelse ville stride mod almene interesser.

5. Den bistandssøgte myndighed underretter den bistandssøgende myndighed om grunden til, at anmodningen om oplysninger ikke kan imødekommes.

Artikel 22

Forpligtelser

1. Hvis en medlemsstat anmoder om oplysninger i henhold til nærværende direktiv, træffer den bistandssøgte medlemsstat foranstaltninger til at indhente de ønskede oplysninger, selv om denne medlemsstat ikke måtte have behov for disse oplysninger til egne skattemæssige formål. Denne forpligtelse berører ikke bestemmelserne i artikel 21, stk. 2, 3 og 4, der under ingen omstændigheder kan fortolkes således, at de gør det muligt for en bistandssøgt medlemsstat at nægte at levere oplysninger, udelukkende fordi den ikke har nogen national interesse i disse oplysninger.

2. Artikel 21, stk. 2 og 4, kan under ingen omstændigheder fortolkes således, at de gør det muligt for en bistandssøgt myndighed i en medlemsstat at afslå at levere oplysninger, udelukkende fordi oplysningerne skal indhentes hos en bank, en anden finansiel institution, en forvalter eller en person, der handler som repræsentant eller betroet person, eller fordi oplysningerne vedrører en persons ejerskabsinteresser.

3. Uanset stk. 2 kan en medlemsstat nægte at videregive de anmodede oplysninger, hvis sådanne oplysninger vedrører beskatningsperioder, der går forud for den 1. januar 2011, og hvis videregivelsen af sådanne oplysninger kunne have været nægtet på grundlag af artikel 8, stk. 1, i direktiv 77/799/EØF, såfremt der var blevet anmodet herom inden den 11. marts 2011.

Artikel 23

Udvidelse af bredere samarbejde etableret med et tredjeland

Når en medlemsstat etablerer et bredere samarbejde med et tredjeland, end det samarbejde, der er omhandlet i nærværende direktiv, må den pågældende medlemsstat ikke nægte at etablere et sådant bredere samarbejde med enhver anden medlemsstat, der ønsker at indgå i et sådant bredere gensidigt samarbejde med den pågældende medlemsstat.

Artikel 24

Standardformularer og elektroniske formater

1. Anmodninger om oplysninger og om administrative undersøgelser i henhold til artikel 5 og de relevante svar, bekræftelser, anmodninger om supplerende baggrundsmateriale, afvisninger og afslag i henhold til artikel 7 fremsendes så vidt muligt ved hjælp af en standardformular, som Kommissionen udarbejder ved hjælp af gennemførelsesretsakter. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter proceduren i artikel 32, stk. 2.

Standardformularerne kan ledsages af rapporter, attester og andre dokumenter eller af bekræftede kopier eller uddrag af sådanne dokumenter.

2. Standardformularen i stk. 1 skal mindst omfatte følgende oplysninger, der opgives af den bistandssøgende myndighed:

- a) identiteten af den person, der undersøges eller efterforskes
- b) det skattemæssige formål med at søge oplysningerne.

Den bistandssøgende myndighed kan i det omfang, det er kendt, og i overensstemmelse med internationale udviklinger opgive navn og adresse på enhver person, der anses for at være i besiddelse af de ønskede oplysninger samt ethvert element, der kan lette den bistandssøgte myndigheds indsamling af oplysninger.

3. Spontane oplysninger og bekræftelse heraf i henhold til henholdsvis artikel 13 og 14, anmodninger om administrative meddelelser i henhold til artikel 17 og feedbackoplysninger i henhold til artikel 18 sendes ved hjælp af en standardformular, der udarbejdes af Kommissionen ved hjælp af gennemførelsesretsakter. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter proceduren i artikel 32, stk. 2.

↓ 2014/107/EU Art. 1, nr. 3
(tilpasset)

4. Automatisk udveksling af oplysninger i henhold til artikel 8 sker ved hjælp af et standard elektronisk format, der har til formål at lette denne automatiske udveksling, hvilket format benyttes til alle former for automatisk udveksling af oplysninger og udarbejdes af Kommissionen ved hjælp af gennemførelsesretsakter. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter proceduren i artikel 32, stk. 2.

↓ (EU) 2018/822 Art. 1, nr. 3
(tilpasset)

5. Kommissionen kan, ved hjælp af gennemførelsesretsakter, ændre standardformularer, herunder sprogordninger, vedtaget i overensstemmelse med artikel 20, stk. 5 i direktiv 2011/16/EU om automatisk udveksling af oplysninger om grænseoverskridende forhåndstilsagn og forhåndsgodkendte prisfastsættelsesordninger i medfør af artikel 9 og om indberetningspligtige grænseoverskridende ordninger i medfør af artikel 11.

Disse gennemførelsesretsakter vedtages i henhold til artikel 32, stk. 2.

Disse standardformularer må ikke omfatte flere elementer for udveksling af oplysninger end dem, der er anført i artikel 9, stk. 5, og artikel 11, stk. 14, og andre relaterede områder, der er knyttet til disse elementer, og som er nødvendige for at opfylde målene i henholdsvis artikel 9 og artikel 11.

De sprogordninger, der er omhandlet i første afsnit, forhindrer ikke medlemsstaterne i at meddele de oplysninger, der er omhandlet i artikel 9 og 11, på et hvilket som helst af Unionens officielle sprog. Disse sprogordninger kan dog omfatte bestemmelser om, at de centrale elementer i disse oplysninger også skal sendes på et andet af Unionens officielle sprog.

↓ (EU) 2016/881 Art. 1, nr. 4
(tilpasset)

6. Automatisk udveksling af oplysninger vedrørende land for land-rapporterne i henhold til artikel 10 foretages ved hjælp af standardformularen i bilag III, afdeling III, tabel 1, 2 og 3. Kommissionen fastsætter ved hjælp af gennemførelsesretsakter sprogordningerne for denne udveksling. Dette forhindrer ikke medlemsstaterne i at meddele de oplysninger, der er omhandlet i artikel 10, på ethvert af Unionens officielle sprog og arbejdssprog. Disse sprogordninger kan dog omfatte bestemmelser om, at de centrale elementer i disse oplysninger også skal sendes på et andet af Unionens officielle sprog. Gennemførelsesretsakterne vedtages efter proceduren i artikel 32, stk. 2.

↓ 2011/16/EU (tilpasset)

Artikel 25

Bestemmelser om den praktiske gennemførelse

1. De oplysninger, der meddeles i henhold til nærværende direktiv, leveres så vidt muligt elektronisk ved hjælp af CCN-netværket.

Om nødvendigt fastsætter Kommissionen , ved hjælp af gennemførelsesretsakter, nærmere bestemmelser om den praktiske gennemførelse af første afsnit. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter proceduren i artikel 32, stk. 2.

↓ 2014/107/EU Art. 1, nr. 4

2. Kommissionen er ansvarlig for den udvikling af CCN-netværket, der måtte være nødvendig for at muliggøre udveksling af disse oplysninger mellem medlemsstaterne, og for at garantere CCN-netværkets sikkerhed.

Medlemsstaterne er ansvarlige for den udvikling af deres systemer, der måtte være nødvendig for at muliggøre, at disse oplysninger kan udveksles ved anvendelse af CCN-netværket, og for at garantere deres systemers sikkerhed.

Medlemsstaterne sikrer, at hver enkelt Person, hvorom der skal indberettes, underrettes om brud på sikkerheden med hensyn til oplysninger om vedkommende, når det er sandsynligt, at dette brud kan skade beskyttelsen af personoplysninger om den pågældende eller vedkommendes privatliv.

Medlemsstaterne afstår fra alle krav om godtgørelse af udgifter i forbindelse med anvendelsen af nærværende direktiv, undtagen eventuelle udgifter til eksperthonorarer.

↓ (EU) 2015/2376 Art. 1, nr. 5,
litra a)

3. Personer, der er behørigt godkendt af Kommissionens sikkerhedsgodkendelsesmyndighed, har kun adgang til disse oplysninger, i det omfang det er nødvendigt for pasning, vedligeholdelse og udvikling af det i stk. 5 omhandlede register og CCN-netværket.

↓ 2011/16/EU

4. Anmodninger om samarbejde, herunder anmodninger om meddelelser og bilag dertil, kan fremsættes på ethvert sprog, der aftales mellem den bistandssøgte og den bistandssøgende myndighed.

Anmodningerne skal kun ledsages af en oversættelse til det eller et af de officielle sprog i den bistandssøgte myndigheds medlemsstat i særlige tilfælde, hvor den bistandssøgte myndighed begrundes sin anmodning om en oversættelse.

↓ (EU) 2018/822 Art. 1, nr. 4
(tilpasset)

5. ☒ De kompetente myndigheder i alle medlemsstater har adgang til de oplysninger, der er registreret i det ☒ sikre centralregister på medlemsstatsniveau for administrativt samarbejde på beskatningsområdet, ☒ udviklet og med teknisk og logistisk støtte fra Kommissionen i overensstemmelse med artikel 21, stk. 5, i Direktiv 2011/16/EU, ☒ hvor oplysninger, der skal meddeles i forbindelse med artikel 9, stk. 1 ☒ og ☒ artikel 11, stk. 13, 14 og 16, indføres med henblik på den automatiske udveksling, der er omhandlet i de nævnte stykker.

Kommissionen har også adgang til de oplysninger, der indføres i dette register, dog med de begrænsninger, der er fastsat i artikel 9, stk. 7, og artikel 11, stk. 17. ☒ Kommissionen skal, ved hjælp af gennemførelsesretsakter, fastsætte ☒ de nødvendige praktiske bestemmelser. ☒ Disse gennemførelsesretsakter vedtages ☒ efter proceduren i artikel 32, stk. 2.

Indtil dette register er sat i drift, foretages den automatiske udveksling, der er omhandlet i artikel 9, stk. 1 og artikel 11, stk. 13, 14 og 16, i overensstemmelse med nærværende artikels stk. 1 og de gældende praktiske ordninger.

↓ (EU) 2016/881 Art. 1, nr. 5

6. De oplysninger, der meddeles i henhold til artikel 10, stk. 2, leveres elektronisk ved hjælp af CCN-netværket. Kommissionen vedtager ved hjælp af gennemførelsesretsakter de nødvendige praktiske foranstaltninger til opgraderingen af CCN-netværket. Gennemførelsesretsakterne vedtages efter proceduren i artikel 32, stk. 2.

↓ 2011/16/EU

Artikel 26

Særlige forpligtelser

1. Medlemsstaterne tager de nødvendige skridt til:

- a) at sikre en effektiv intern koordination inden for den i artikel 4 omhandlede organisation
- b) at etablere et direkte samarbejde med de i artikel 4 omhandlede myndigheder i de andre medlemsstater
- c) at sikre, at det administrative samarbejde, der fastsættes ved nærværende direktiv, fungerer smidigt.

↓ (EU) 2016/2258 Art. 1
(tilpasset)

2. Med henblik på anvendelsen og håndhævelsen af den lovgivning, medlemsstaterne har vedtaget til gennemførelse af nærværende direktiv, og for at sikre, at det administrative samarbejde, der indføres ved nærværende direktiv, fungerer efter hensigten, indfører medlemsstaterne i deres lovgivning bestemmelser, der giver skattemyndighederne adgang til de mekanismer, procedurer, dokumenter og oplysninger, der er omhandlet i artikel 13, 30, 31 og 40 i direktiv (EU) 2015/849.

↓ 2011/16/EU

3. Kommissionen meddeler hver medlemsstat de generelle oplysninger om gennemførelsen og anvendelsen af nærværende direktiv, som den modtager og kan videregive.

KAPITEL V

FORBINDELSER MED KOMMISSIONEN

Artikel 27

Evaluerings

1. Medlemsstaterne og Kommissionen undersøger og evaluerer, hvordan det administrative samarbejde, der er fastsat ved nærværende direktiv, fungerer.
2. Medlemsstaterne sender Kommissionen alle relevante oplysninger, der er nødvendige for at evaluere, om det administrative samarbejde, der finder sted i overensstemmelse med nærværende direktiv, er effektivt med hensyn til bekæmpelse af skatteunddragelse og skatteundgåelse.

↓ (EU) 2018/822 Art. 1, nr. 5

3. Medlemsstaterne sender Kommissionen en årlig vurdering af effektiviteten af den automatiske udveksling af oplysninger som omhandlet i artikel 8 til 11 og af de opnåede

konkrete resultater. Kommissionen vedtager ved hjælp af gennemførelsesretsakter formatet og betingelserne for meddelelse af den årlige vurdering. Gennemførelsesretsakterne vedtages efter proceduren i artikel 32, stk. 2.

↓ 2011/16/EU (tilpasset)

4. Kommissionen opstiller ved hjælp af gennemførelsesretsakter en liste over de statistiske oplysninger, som medlemsstaterne skal fremsende med henblik på evalueringen af nærværende direktiv. Disse gennemførelsesretsakter skal vedtages i henhold til artikel 32, stk. 2.

↓ (EU) 2015/2376 Art. 1, nr. 7

Artikel 28

Fortrolig behandling af oplysninger

1. Oplysninger, der meddeles til Kommissionen i medfør af nærværende direktiv, behandles fortroligt af Kommissionen i overensstemmelse med de bestemmelser, der gælder for EU-myndigheder, og må ikke anvendes til andre formål end dem, der er nødvendige for at fastslå, om, og i hvilken udstrækning, medlemsstaterne efterkommer nærværende direktiv.

2. Oplysninger, der meddeles til Kommissionen af en medlemsstat i medfør af artikel 27, og enhver rapport eller ethvert dokument, som Kommissionen udarbejder under anvendelse af sådanne oplysninger, kan videresendes til andre medlemsstater. Sådanne videresendte oplysninger er omfattet af tavshedspligt og nyder samme beskyttelse som den, der gælder for tilsvarende oplysninger i henhold til den nationale lovgivning i den medlemsstat, der modtager dem.

Rapporter og dokumenter udarbejdet af Kommissionen som omhandlet i første afsnit må kun anvendes af medlemsstaterne til analyseformål og må ikke offentliggøres eller gøres tilgængelige for andre personer eller organer uden Kommissionens udtrykkelige samtykke.

↓ 2011/16/EU

KAPITEL VI

FORBINDELSER MED TREDJELANDE

Artikel 29

Udveksling af oplysninger med tredjelande

1. Når den kompetente myndighed i en medlemsstat fra et tredjeland modtager oplysninger, som kan forudses at være relevante for administrationen og håndhævelsen af de nationale love i den pågældende medlemsstat vedrørende de i artikel 2 omhandlede skatter, kan denne myndighed, i det omfang det tillades i medfør af en aftale med det pågældende tredjeland, videresende oplysningerne til de kompetente myndigheder i medlemsstater, der kan have gavn af disse oplysninger, og til enhver bistandssøgende myndighed.

2. De kompetente myndigheder kan under overholdelse af deres nationale bestemmelser om videregivelse af personoplysninger til tredjelande videregive de oplysninger, der indhentes i henhold til nærværende direktiv, til et tredjeland, forudsat at følgende betingelser er opfyldt:

- a) den kompetente myndighed i den medlemsstat, hvor oplysningerne har deres oprindelse, har indvilliget i, at de videregives
- b) det pågældende tredjeland har forpligtet sig til at samarbejde, i det omfang det er nødvendigt for at indsamle bevismateriale om uregelmæssigheder eller ulovligheder i forbindelse med transaktioner, som synes at stride mod eller udgøre misbrug af skattelovgivningen.

KAPITEL VII

ALMINDELIGE OG AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel 30

Databeskyttelse

↓ 2014/107/EU Art. 1, nr. 5,
litra a) (tilpasset)

1. Al udveksling af oplysninger i henhold til nærværende direktiv er underlagt forordning (EU) 2016/679. Medlemsstaterne begrænser dog med henblik på korrekt anvendelse af nærværende direktiv rækkevidden af de forpligtelser og rettigheder, der er fastsat i artikel 13, artikel 14, stk. 1, og artikel 15 i forordning (EU) 2016/679 i det omfang, det er nødvendigt for at beskytte de interesser, der er nævnt i artikel 23, stk. 1, litra e), i nævnte forordning.

↓ (EU) 2015/2376 Art. 1, nr. 8
(tilpasset)

2. Forordning (EU) 2018/1725 gælder for EU-institutioners og -organers behandling af personoplysninger i henhold til nærværende direktiv. Med henblik på korrekt anvendelse af nærværende direktiv skal rækkevidden af de forpligtelser og rettigheder, der er fastsat i artikel 15, artikel 16, stk. 1, og artikel 17 til 21 i forordning (EU) 2018/1725, begrænses til det omfang, der er nødvendigt for at beskytte de interesser, der er omhandlet i artikel 25, stk. 1, litra c), i nævnte forordning.

↓ 2014/107/EU Art. 1, nr. 5,
litra b) (tilpasset)

3. Indberettende finansielle institutter og medlemsstaternes kompetente myndigheder betragtes som registeransvarlige, jf. forordning (EU) 2016/679.

4. Uanset stk. 1 sikrer hver medlemsstat, at de Indberettende finansielle institutter i dens jurisdiktion underretter hver enkelt berørt Person, hvormed der skal indberettes, om, at oplysningerne om vedkommende, jf. artikel 8, stk. 4, vil blive indsamlet og overført i overensstemmelse med nærværende direktiv, og sikrer, at det Indberettende finansielle institut giver denne person alle de oplysninger, som vedkommende har ret til i henhold til

forordning (EU) 2016/679, i tilstrækkelig god tid til, at personen kan udøve sine databeskyttelsesrettigheder, og under alle omstændigheder inden det pågældende Indberettende finansielle institut indberetter de oplysninger, der er omhandlet i artikel 8, stk. 4, til den kompetente myndighed i den medlemsstat, hvor det er hjemmehørende.

5. Oplysninger, der behandles i overensstemmelse med nærværende direktiv, må ikke opbevares længere, end det er nødvendigt for at opfylde formålet med nærværende direktiv, og det skal under alle omstændigheder ske i overensstemmelse med den enkelte registeransvarliges nationale regler om forældelsesfrister.

↓ (EU) 2018/822 Art. 1, nr. 6

Artikel 31

Sanktioner

Medlemsstaterne fastsætter regler om sanktioner, der skal anvendes i tilfælde af overtrædelser af de nationale regler, der er vedtaget i medfør af nærværende direktiv vedrørende artikel 10 og 11, og træffer alle nødvendige foranstaltninger for at sikre, at de gennemføres. Sanktionerne skal være effektive, stå i et rimeligt forhold til overtrædelserne og have afskrækkende virkning.

↓ (EU) 2016/881 Art. 1, nr. 8
(tilpasset)

Artikel 32

Udvalgsprocedure

1. Kommissionen bistås af Udvalget for Administrativt Samarbejde på Beskatningsområdet. Dette udvalg er et udvalg som omhandlet i forordning (EU) nr. 182/2011.
2. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 5 i forordning (EU) nr. 182/2011.

↓ (EU) 2018/822 Art. 1, nr. 7
(tilpasset)

Artikel 33

Rapportering

1. Hvert femte år efter den 1. januar 2018 forelægger Kommissionen Europa-Parlamentet og Rådet en rapport om anvendelsen af nærværende direktiv.
2. Hvert andet år efter den 1. juli 2020 evaluerer medlemsstaterne og Kommissionen relevansen af bilag IV, og Kommissionen forelægger en rapport for Rådet. Denne rapport ledsages eventuelt af et forslag til retsakt.

↓ 2011/16/EU (tilpasset)

Artikel 34

⊗ **Meddelelse** ⊗

Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til de vigtigste nationale retsforskrifter, som de udsteder på det område, der er omfattet af nærværende direktiv.

↓ 2011/16/EU (tilpasset)

Artikel 35

Ophævelse

Direktiv ⊗ 2011/16/EU, som ændret ved de direktiver, der er nævnt i bilag V, del A, ⊗ ophæves, ⊗ uden at dette berører medlemsstaternes forpligtelser med hensyn til de i bilag V, del B, angivne frister for gennemførelse i national ret af direktiverne og direktivernes anvendelsesdatoer ⊗.

Henvisninger til det ophævede direktiv gælder som henvisninger til nærværende direktiv ⊗ og læses efter sammenligningstabellen i bilag IV ⊗.

Artikel 36

Ikrafttrædelse

Dette direktiv træder i kraft ⊗ den 2 juli 2020 ⊗.

Artikel 37

Adressater

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den [...].

*På Rådets vegne
Formand*